

REDAKCJA:

Warszawa, Krak. Przedm. 71
Redaktor naczelny. 105-01
Sekretariat red. 105-04
" nocna. 503-59

ADMINISTRACJA:

Krak. Przedm. 71.
Dyrekcja i ogłoszenia 90-67
Prenumerata . . . 90-76
Akvizycja . . . 103-05

POLSKA

P. K. O. 19.119.

PISMO CODZIENNE

Pren. m. 4.50

SIERPIEN

19

WTOREK

Marjana i Rufina W.

Wschód słońca 4 m. 25

Zachód . 18 m. 55

Rok II. Nr. 226

SOWIETY A ANGLJA

ODSYLANIE WRZENIA W INDJACH

Berlin, 17 sierpnia. — „Ru” powołując się na informację osoby, która niedawno przyjechała z Taszkientu, podaje następujące szczegóły o akcji przygotowawczej w Sowietach, celem wzniecenia rewolucji w Indjach.

Akcja ta koncentruje się w Taszkencie, a kieruje nią dowódca środkowo - azjatyckiego okręgu wojennego, Dybienko, i sekretarz azjatyckiego biura partii komunistycznej, Zieleński. Otrzymali oni w r. ub. na wywołanie przeciwności rozruchów w Indjach 3,5 milj. rubli w walucie indyjskiej, perskiej i afgańskiej. Celem zatarcia śladów na kierowników akcji powołano przywódców poszczególnych plemion tubylczych, jak: Afrydów, Turanów, Masozajów i innych.

W środkowo - azjatyckiej szkole wojennej imienia Lenina w Taszkencie odbyły się specjalne kursy wojskowe dla przyszłych instruktorów plemion powstańczych, z pośród których niewątpliwie rekrutują się obecni przywódcy powstania Afrydów. Wykształcenie odbywało się przede wszystkim w duchu praktycznym, przyczem główną uwagę zwracano na taktykę walki przeciwko nowoczesnej broni: samolotom i wozom pancernym. Mieszkańcy Taszkientu często obserwowali egzotycznych wychowanków szkoły wojennej, którzy świli się w wysadzaniu mo-

stów i rozbieraniu torów kolejowych.

W Taszkencie znajduje się również centrala, zaopatrująca powstańców hinduskich w broń. Dla zatarcia śladów władze sowieckie nabywały broń wyłącznie pochodzenia angielskiego. Magazyny broni umieszczono w odludnych miejscowościach wzdłuż granicy sowieckiej, a opiekę nad temi tajnymi arsenałami powierzono wodzom poszczególnych szczepów, pod naczelnym kierownictwem specjalnego komisarza.

Liga Narodów a Paneuropa

Krytyka projektu p. Brianda.

Paryż, 17 sierpnia. — Według pogłoszek istnieje memoriał krytykujący plan paneuropejski Brianda a pochodzący z kół władz naczelnych Ligi Narodów. Jedno z pism francuskich donosi dzisiaj, że dyrektor oddziału finansowo-gospodarczego zarządu Ligi Narodów, z pochodzenia Anglik jeszcze w maju bieżącego roku memorał ten przygotował. Według tego pisma wzmiankowany memoriał krytycznie ocenia niektóre ważniejsze punkty planu Brianda i żąda aby każda paneuropejska organizacja pozostała zupełnie w ramach Ligi Narodów i przede wszystkim poddana była kontroli władz Ligi Narodów.

Strajk we Francji

Odezwa fabrykantów

Paryż, dnia 18 sierpnia. Konsorcjum fabrykantów okręgów strajkujących Roubaix Tourcoing wydało odezwę do strajkujących, która twierdzi, że robotnicy stracili wskutek bezrobocia 36 milionów franków. Odezwa stwierdza, że z powodu złego stanu gospodarczego podwyżka płac robotniczych jest niemożliwa i wzywa robotników do podjęcia pracy w poniedziałek. Odezwa fabrykantów natrafia na podatny grunt wśród strajkujących, ponieważ fundusze związków zawodowych są na wyczerpaniu. Z pomocy związków zawodowych korzystają tylko robotnicy zorganizowani, którzy stanowią stosunkowo nieznaczny odsetek strajkujących. Miasta w okręgach strajkowych, które posiadają w magistratach większość socjalistyczną, wyznały zapomogi dla strajkujących Lille — milion franków, Roubaix i Tourcoing po 300.000 fr., a inne miasta mniejsze sumy. (ATE.).

W KŁAJPEDZIE

Nowy prezydent dyrektoratu.

Królewiec, 18 sierpnia. — Gubernator litewski w Kłajpedzie mianował prezydentem dyrektoratu kłajpedzkiego Litwiną Rajzgi sa, który nie należał do liczby trzech kandydatów, podanych przez większość niemiecką Sejmiku kłajpedzkiego. Rajzgis reprezentuje kierunek wielkolitewski w dyrektoracie kłajpedzkim.

Sowiecka aprowizacja

Odbieranie zboża od chłopów

Ryga, dnia 18 sierpnia. — W związku z katastrofalnym stanem magazynowania zboża sowiecki Komisarjat Handlu postanowił wydelegować specjalnych instruktorów dla kierowania akcją ściągania zboża od włościan dla najbardziej zagrożonych prowincji. Instruktorzy wyjeżdżają do okręgów nad Wołgą, do Kazakstanu, do Baszkirji, na Krym, do Azji Środkowej i t. d.

KRAJ BEZBOŻNIKÓW

Zamiast klasztoru hodowla kur

Ryga, 17 sierpnia. — W klasztorze Gieorgiewskim pod Sewastopolom władze sowieckie urządziły hodowlę kur. Wszystkich mieszkańców klasztoru wysiedlono, a na ich miejsce sprowadzono robotników z głębi Rosji. ATE.

„Rozbrojony” świat

Plan rozładowy lotnictwa Ameryki

London, 18 sierpnia. — Z Waszyngtonu donoszą, iż władze amerykańskie przygotowują plan rozbudowy lotnictwa, który ma być urzeczywistniony w przeciągu 5 lat. Co roku flota napowietrzna St. Zjedn. ma być powiększona o 200 nowych samolotów wojskowych, które będą przydzielone do floty morskiej. Nowy plan przewiduje, iż 20 łodzi podwodnych nowego typu, które mają być zbudowane w najbliższym czasie, zostaną zaopatrzone w samoloty. ATE.

DZIEŃ POLITYCZNY

BUDŻET ŚLĄSKI.

Śląski Urząd Wojewódzki podjął prace nad preliminarzem budżetu Woj. Śląskiego od 1 września 1930 r. do 31 marca 1931 r. Preliminarz budżetu przedłożony zostanie w najbliższym czasie Sejmowi śląskiemu.

Ponieważ opera polska w Katowicach, jedna z najważniejszych kulturalnych placówek polskich na Śląsku znajduje się w bardzo krytycznym pod względem materialnym położeniu i grozi jej zamknięcie — do budżetu wstawiona będzie specjalna kwota, przeznaczona na zapomogę dla opery.

POSEŁ Z S S R W WARSZAWIE

Poselstwo sowieckie w Warszawie zaprzecza wiadomości podanej przez część pism warszawskich jakoby poseł Z S S R w Polsce p. Antonow - Owsienko opuszcza swe stanowisko.

PREZES BANKU ROLNEGO.

Dnia 16 b. m. powrócił z urlopu wypoczynkowego prezes Państwowego Banku Rolnego p. Serweryn Ludkiewicz i objął urządowanie.

Życzenia Ojca św.

Z OKAZJI 10-LECIA „CUDU WISŁY”

P. Prezydent Rzplitej otrzymał od J. Em. Ks. Kardynała Kakowskiego depeszę treści następującej:

„Pan Prezydent Rzeczypospolitej, Spała.

Otrzymałem polecenie od Ojca Świętego złożenia Panu Prezydentowi życzeń Jego Świątobliwości 15 sierpnia, w którym Jego Świątobliwość łączy się z nami radośnymi wspomnieniami z przed 10-ciu laty, kiedy przebywał w Polsce. Nie mogąc udać się do Spa-

ty osobiście, przesyłam te życzenia telegraficznie, aby Bóg błogosławił Polskę oraz jej Najwyższego Zwierzchnika. (—) Kardynał Kakowski”.

Dnia 16-go b. m. J. Em. Ks. Kardynał Kakowski odwiedził Marszałka Piłsudskiego w celu złożenia życzeń Ojca Św. z powodu 10-jej rocznicy Cudu nad Wisłą

Zwycięstwo Nankinu

Porażka wojsk północnych. — Front przeciw komunistom

London, 18 sierpnia. Komunikat sztabu generalnego armji nankińskiej podaje do wiadomości, iż wojska rządowe po zajęciu Tsinanfu zdobyły wielki arsenał, w którym znajdowało się 100 dział, 30 tysięcy karabinów. Zabrano kilka tysięcy leńców. Wojska północnych generałów przez zwycięstwo armji nankińskiej są unieszkodliwione na dłuższy czas, co pozwoli marszałkowi Czang - Kaj - Czekowi rzucić rezerwy przeciwko armji komunistycznej i odebrać zajęte miasta. — ATE.

OSOBLIWY PROJEKT

Sojusz niemiecko - francuski

Paryż, 18 sierpnia (tel.). — Senator Henry de Jonvenel, b. przedstawiciel Francji w Lidze Narodów, opublikował w „Deutsch - französischen Stimmen“ projekt przymierza niemiecko - francuskiego. Jego główną myśl jest następująca: Za sadniczym problemem Paneuropy jest kwestja stosunków między Niemcami i Francją. Stosunki między tymi dwoma krajami winny się układać na płaszczyźnie poczucia wzajemnej odpowiedzialności. Tylko kontynuowanie polityki Brianda z okresu Brianda — Stresemanna może dać pożądane rezultaty, uratować oba kraje i całą Europę. Francja i Niemcy powinny zawrzeć sojusz, oczywiście nie przeciwko komuś trzeciemu, lecz będący rękojmią wzajemnej niezawisłości.

Mam nadzieję — kończy Jonvenel, — że dla tej myśli łatwo będzie uzyskać większość umysłów we Francji.

Rodzi się pytanie, czy to samo da się powiedzieć o Niemczech.

Kongres profinternu

Komunistyczne związ. zawodowe

Moskwa, dnia 18 sierpnia. — W Moskwie rozpoczęły się obrady 5-go kongresu Międzynarodów i związków zawodowych (Profintern). Dzienniki sowieckie zamieszczają szereg artykułów, w których podkreślają znaczenie komunistycznych związków zawodowych dla ruchu komunistycznego w państwach kapitalistycznych.

Aresztowania w Japonji

Wydanie tajemnic wojskowych Sowietom.

Berlin, 17 sierpnia. — Aresztowanie rysownika i 6 innych cywilnych urzędników zatrudnionych w japońskim ministerstwie wojny wywołało w kołach wojskowych w stolicy japońskiej ogromne wrazenie. Twierdzą bowiem, że aresztowani są komunistami i wydali rządowi sowieckiemu tajemnice wojskowe japońskiego sztabu generalnego. Prócz tego istnieje przypuszczenie, że mieli za zadanie rozpowszechnianie w armji japońskiej ulotek i druków komunistycznych.

B. Sommerfeld
Bydgoszcz

Wydawnictwo Literackie w Warszawie

2-letnie i Roczne Kursy Handlowe Żeńskie

T. RACZKOWSKIEJ

w Warszawie, Marszałkowska Nr. 80. Tel. 191-40

(Wejście od Wspólnej 41).

Przyjmuje kandydatki ze średnim wykształceniem ogólnym.

Zapisy słuchaczek od 20 sierpnia.

POCZĄTEK WYKŁADÓW DNIA 15-go WRZEŚNIA.

Spór o Unję

WOŁEC POLEMIK W SPRAWIE OBRZĄDKU WSCHODNIEGO.

Sprawa obrządku wschodniego na naszych ziemiach wschodnich w ostatnich tygodniach żywo zajmuje opinię publiczną w Polsce. Zabierały głos w tej kwestji pisma codzienne o różnych zabarwieniach politycznych obok konserwatywnych organów „Czasu” i „Słowa Wileńskiego” odzywały się i radykalny „Kurjer Wileński” i narodowo-demokratyczny „Dziennik Wileński”. I stwierdzić trzeba, że wszystkie te organy są zgodne co do stanowiska nieprzychylnego Unji w obecnej formie. Zwraca uwagę zwłaszcza polemika prowadzona przez posła Markiewicza (B. B.) na łamach „Słowa” z ks. J. Urbanem T. J., prowadzona spokojnie, ale nie bez ostrych słów.

Nie będziemy dziś szczegółowo omawiać argumentów jednej i drugiej strony, dotyczących zjawisk w różnych dziedzinach życia, związanych z propagandą Unji (obrazek wschodniego).

Musimy ograniczyć się stwierdzeniem faktu, że propaganda unijna jest obecnie w społeczeństwie polskim wysoce niepopularna. Nawet koła stojące wyraźnie pod sztandarem katolickim i rozumiejące dobrze interes Kościoła i potrzebę szerzenia idei jedności kościelnej ze Wschodem — mają przeciw obrządkowi wschodniemu różne zastrzeżenia i skłonne są każdy błąd propagatorów Unji, uważać za ciężkie przewinienie.

Jest to zjawisko zasmucające ludzi, pragnących walczyć pod sztandarem unijnym i przyczynić się do przyspieszenia tej błogosławionej chwili, gdy spełni się zapowiedź Zbawiciela o jednej owczarni i jednym pasterzu.

Ale każde zjawisko ma swe przyczyny. Skądże wpływa owa niechęć do pracy księży Jezuitów obrządku wschodniego i księży Marianów i do placówek unijnych w Albertynie i Drui?

Wydać się nam, że taki stan rzeczy spowodowany jest: 1) psychiką społeczeństwa polskiego wytworzoną historycznie i 2) pewnymi błędami szermierzy unijnych, które dałyby się przecież usunąć.

Otóż na naszych kresach żyje tradycja o dawnej Unji, zniszczonej przez cara. Trwa pamięć, iż Unja ta w owych ostatnich zwłaszcza czasach pozostawała pod polskimi wpływami kulturalnymi, że ksiądz unicki był Polakiem, że społeczeństwo polskie zasiłało Unję swymi pracownikami i w monasterach i w duszpasterstwie. Trudno więc Polakowi, obserwującemu dzisiejszą pracę unijną pogodzić się z kazaniem nietylko białoruskiemu czy ukraińskiemu, ale już rosyjskiemu, wygłaszanemu przez kapłanów obrządku wschodniego, który można nazwać również obrządkiem rosyjskim. Niekoniecznie w tem niezadowoleniu trzeba dopatrywać się jakichś zapędów polonizacyjnych, raczej może obawę utrwalenia za pomocą obrządku wschodniego wpływów rosyjskich, co oczywiście nie jest bynajmniej i nie może być celem akcji unijnej.

Wielu pozbawia sędzi, że potomkowie dawnych osadników polskich (drobna szlachta zagrodowa) na Kresach, wciągnięci do Unji wskutek braku kościołów łacińskich, a potem przymusowo sprawosławieni, winni być raczej, przy umiętym wysiłku, iawróćeni wprost na obrządek łaciński, wiarę ich dziadów, i stać

się Polakami stuprocentowymi. Że istnieją całe osady takich prawosławnych, naprz. na Polesiu, wiadomo dobrze interesującym się stosunkami wyznaniowymi i narodowościowymi na naszym Wschodzie. Mamy już nawet do zanotowania wypadki, gdy młode, wykształcone w szkole polskiej, pokolenie takich „prawosławnych” demonstruje swą polskość i łączy do Kościoła rzymsko-katolickiego.

Nasz Wschód jest dziwną mieszaniną narodowości i kalejdoskopem zmieniających się stosunków. W każdej okolicy akcja unijna musi być przeto dostosowana do miejscowych warunków i z góry powinien być wyłączony jakiś, powiedzmy, „biurokratyczny” schemat w tej pracy.

Ze skarg i narzekań przeciwników akcji unijnej wynikałoby, że pracownicy unijni nie zawsze umieją orjentować się w tych zawitych stosunkach, co rodzi kłopoty i spory.

Trudno nam w Warszawie ocenić wartość każdej skargi i dowody obrony. Chcielibyśmy jednak w interesie samej akcji unijnej zwrócić uwagę na jedną poważną kwestję, mniej może chwilowo widoczną na „kresach białoruskich”, ale całkiem wyraźnie wysuwającą się już na ziemiach, zamieszkałych przez Rusinów (Ukraińców), t. j. w części Polesia i na Wołyniu.

Dzisiejszy obrządek wschodni w cerkwiach kresowych jest w tym kraju obrządkiem względnie nowym. Nie jest to wcale obrządek dawnego „błagocestja” z przed Unji Brzeskiej, ani też sprawosławiony obrządek unijny, zniszczony przez Siemaszkę. Rosja szerząc na ziemiach Rzeczypospolitej prawosławie — narzuciła obrządek rosyjski, moskiewski, pilnie usuwając wszelkie różnice w śpiewie, wymowie tekstów cerkiewno-słowiańskich, porządku nabożeństw i w zewnętrzny wygląd przedmiotów kultu, świątyń i t. d.

Obecnie wśród prawosławnych Rusinów wołyńskich żywo występują prądy, zmierzające do „ukrainizacji Cerkwi”, t. j. do wprowadzenia ukraińskiego współczesnego języka do liturgii. Są to prądy skrajne, ale obok nich istnieje dążenie do usuwania wpływów rosyjskich w Cerkwi i przywrócenie dawnego obrządku ruskiego w całej jego okazałości, a tępieniego dawniej przez Rosję. W słabszym stopniu ruch ten istnieje i wśród Białorusinów. Władza Cerkwi prawosławnej w Polsce musiała poczynić już ustępstwa w tej dziedzinie i śmiało można powiedzieć, że wcześniej czy później Cerkiew prawosławna w Polsce wskrzesi swój dawny obrządek, przywróci swe starożytne śpiewy i zwyczaje.

Rzecz oczywista, że ten odnowiony obrządek „błagocestw” zbliży Cerkiew prawosławną na Wołyniu i Polesiu do obrządku grecko-katolickiego w Małopolsce Wschodniej, który nie zaznał wpływów rosyjskich i z biegiem czasu wyrobił sobie charakter własny, opierając się na podłożu historycznego obrządku Cerkwi Ruskiej.

Otóż zachodzi pytanie w jakim stosunku do usuwania pozostałości rosyjskich z Cerkwi pozostaje katolicki obrządek wschodni? Jeśli szermierze Unji nie nie zmieniają w obrządkiem rosyjskim, przeoczą prądy, zmierzające do przywrócenia status quo

przed rozbiorem kraju, — mogą znaleźć się w zatargu z nawróconą owczarnią, która nie może mieć interesu w zachowywaniu obrządku rosyjskiego i będzie sympatyzować z prądami antyrosyjskimi w prawosławiu.

Dotychczas, o ile wiemy, sprawa ta nie była poruszana wcale w prasie polskiej. Nie wiemy też czy zajmowano się nią w kołach unijnych. Nie ulega wszakże wątpliwości, że z rokiem każdym będzie ona stawać się coraz aktualniejszą, w miarę usamodzielniania się prawosławnych w Polsce od wpływów rosyjskich.

Zapewne, słuszność można przyznać zasadzie, że przy nawracaniu na obrządek wschodni niepożądane są zmiany kolidujące z przyzwyczajeniami ludności, ale coż robić, jeśli wiadomo zgóry, że przyzwyczajenia te nie są ani trwałe, ani też utrwalenie ich jest wogóle pożądaną zarównu punktu widzenia interesu Kościoła, jak „poiskiej racji stanu”.

Ziemie wschodnie przeżywają dziś okres głębokich przeobrażeń — metoda wczoraj lub jeszcze dziś dobra, może okazać się jutro utrudniającą wręcz pracę.

Spór o Unję w prasie polskiej nie tę dobrą stroną, że wyjaśnić może wiele rzeczy dotąd nieumiejętnie wyrażonych i rozwiać wiele legend i uprzedzeń. Naszym zaś zdaniem, akcja unijna dopiero wtedy będzie mogła owocnie się rozwijać, gdy przestanie być osamotnionym czynem dwóch grupowań zakonnych i będzie poparta przez całe społeczeństwo katolickie w Polsce. By zaś do tego dojść mogło, tereny misyjne muszą być lepiej zbadane, a metody pracy przystosowane do warunków lokalnych. Znikną wtedy narzekania na błędy w praktyce, a sama praca wyjdzie na szersze pole.

Leon Radziejowski.

P. Dewey wyjedzie z Polski w listopadzie

W jakim wypadku zostałby p. Dewey w Polsce?

Amerykański doradca finansowy i członek Rady Banku Polskiego, p. Charles Dewey, ogłosi w pierwszych dniach września swój raport o położeniu ekonomicznym i finansowym Polski za II kwartał b. r. Prace nad raportem za kwartał III zostaną podjęte przez biuro p. Dewey'a niebawem po ukazaniu się w druku raportu obecnego. Z końcem października ukaże się 12-ty z kolei, a zarazem ostatni raport p. Dewey'a. Amerykański doradca finansowy opuści Polskę wraz ze swą rodziną przypuszczalnie w listopadzie r. b.

P. Dewey był zaproszony przez rząd polski na doradcę finansowego na okres 3-ech lat. Przybył on do Polski w połowie listopada 1927 roku i w okresie swego urzędowania w Polsce pełnił pewne funkcje przedstawiciela agentów fiskalnych pożyczki stabilizacyjnej, zaciągniętej przez rząd polski w Ameryce. P. Dewey został wybrany członkiem Rady Banku Polskiego na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy tego banku mocą specjalnej uchwały, przyczem ewentualne przedłużenie trzyletniego okresu funkcji p. Dewey'a w charakterze doradcy finansowego rządu polskiego byłoby możliwe jedynie w wypadku, gdyby przedłużono również kadencję jego funkcji, jako członka Rady Banku Polskiego.

Pokłosie polityczne

Solidarność państw bałtyckich i Polska.

„Journal” pisze, że wizyta Prezydenta Rzeczypospolitej w Estonji, uwidoczniła solidarność państw bałtyckich wobec nieukrywanej niemieckiej polityki brutalnej reakcji. Lotwa i Estonia rozumieją doskonale, że nie mogłyby przetrwać nowego rozbioru Polski. — (Kurjer Warszawski).

Kropka nad i.

„Cynicznym żądaniem rewizji granic na podstawie art. 19 Paktu Ligi z jednoczesnym zapewnieniem nieużycia siły zbrojnej, jak oświadczył min. Treviranus — Niemcy postawiły kropkę nad i. powiedziały do czego istotnie dążą”. — (A B C).

Nietylko „korytarz”, ale ...Poznań.

„Koenigsberger Allgemeine Zeitung” uspokaja Niemców z powodu głosów oburzenia prasy zagranicznej mową Treviranusa, twierdzi, że Traktat wersalski nie będzie trwał wiecznie i żąda od rządu Rzeszy domagania się również „zwrotu Poznania, jako naturalnego ośrodka korytarza”. — (Ilustrowany Kurjer Krakowski).

Ile to wszystko kosztowało?

„Z opisu PAT-a o dożynkach w Spaie dowiadujemy się, że liczba uczestników przybyłych do Spaży z bliska i z daleka wyniosła 12.000 osób.

Odbyły się liczne imprezy, pochody, korowody, igrzyska, iluminacje i sztuczne ognie, reflektory; wspólna biesiada w „wielkiej hali sportowej”.

Pytanie: Ile to wszystko kosztowało? — (Gazeta Warszawska).

Kłajpeda za Pomorze?

„Ile prawdy jest w pogłoskach rozwiązania sprawy korytarza kosztami terytorjum innego państwa?

Tak jest — istniały i istnieją jeszcze dzisiaj koncepcje brane na serio przez pewne czynniki, załatwienia sprawy korytarza przez oddanie Polsce Kłajpedy”. (Z rozmowy z pułk. angielskim Cecilem Maloné). — Kurjer Czerwony.

Rezygnacja Piłsudskiego.

„Placówka” ujawnia bardzo ciekawy fakt z roku 1920: Oto w chwili załamania się naszej sytuacji wojennej, premier Witos otrzymał od Piłsudskiego pismo, w którym rezygnuje on ze stanowiska naczelnika Państwa i wodza naczelnego. — (Głos Narodu)

SABOTAŻ RUSIŃSKI

DALSZE SZCZEGÓŁY NIESŁYCHANEGO ZAMACHU NA POŁĄCZENIA TELEGRAFICZNE I TELEFONICZNE WE LWOWIE.

Korespondent agencji Press donosi ze Lwowa:

Wszystkie władze bezpieczeństwa prowadzą śledztwo w sprawie niesłuchanego zamachu na połączenia telefoniczne i telegraficzne we Lwowie. Opinia publiczna, wzburzona ostatnim szeregiem rozmaitych zamachów, dokonywanych przez Ukraińską Organizację Wojskową, śledzi w największym napięciu przebieg śledztwa, tembardziej, że zbliża się właśnie rocznica zamachu U. O. W. na Targi Wschodnie i uroczyste otwarcie nowych Targów Wschodnich już za kilka dni. Charakterystyczne jest, że plan zamachowców polegał niezawodnie na próbnym odcięciu miasta głównie od zachodu, podczas gdy nie ruszono zupełnie połączeń z miastami Małopolski Wschodniej na wschód od Lwowa. Początkowo nie umiano sobie wytłumaczyć, dla czego nie działają poszczególne aparaty telefoniczne i telegraficzne. Faktycznie pierwsze uszkodzenie nastąpiło o godz. 22.10 na linii w kierunku Przemyśla między stacjami Lwów — Skniłów. Tutaj przecięto 24 przewody.

Następne uszkodzenie nastąpiło w 40 minut później na trasie Lwów — Strij w odległości 3 i pół km. od Lwowa. Tutaj przerwa no 21 przewodów. Ostatnie przerwanie 20 przewodów nastąpiło między stacjami Lwów — Perzankówka na drodze kolejowej do Stanisławowa i Bukaresztu o godz. 23.10. Wszystkie władze zainteresowane zamachem na linie telegraficzne i telefoniczne zostały ostatecznie zawiadomione o godz. 0.35. Od tej godziny trwa śledztwo władz policyjnych i sądowych.

Jakkolwiek prawie nie ulega wątpliwości, że zamach jest dziełem U. O. W., to jednak mówi się o możliwości zamachu ze strony komunistów w związku z obchodem 15 sierpnia.

Wszystkie druty zostały przecięte cęgami. Ślady wskazyują, że sprawcy wdrapywali się na słupy boso. Sprawcy pozostawili na miejscu pewne przedmioty, które sta-

nowią ważne elementy w prowadzeniu śledztwa.

Na przestrzeni Lwów — Skniłów przecięto dwa sygnałowe druty kolejowe, co mogło spowodować bardzo poważne następstwa.

O godz. 6-ej rano wszystkie połączenia telefoniczne i telegraficzne zostały naprawione.

BRAK KULTURY CZY PROWOKACJA?

W czasie pobytu p. Prezydenta w Estonji.

Podczas wjazdu p. Prezydenta do protu Tallina, zdarzył się niezwykle incydent: Jeden ze statków niemieckich, stojący w porcie, wywiesił na swym maszcie stary kapelusz i dzinrawe buty. Patrol policji estońskiej podje chał natychmiast do statku niemieckiego i zmusił kapitana okrętu, Niemca, do natychmiastowego zdjęcia tych... rekwizytów kultury niemieckiej. Ponadto policja estońska spisała protokół i na miejscu wywierzyla wysoką karę pieniężną za ten niezwykle wybrzyk.

Zaznaczyć należy, że zachowanie nie się prasy niemieckiej w Estonji było zupełnie poprawne. Niemcy estońscy brali żywy udział w powitaniach p. Prezydenta.

Jak się dowiaduje Agencja Press, władze estońskie zajęły się tym niesłuchanym wybrykiem niemieckim.

Wizyta

Rektor brazylijski w Warszawie

Do Warszawy przybył wybitny uczony brazylijski, rektor uniwersytetu w Rio de Janeiro, profesor Wiktor d'Amaralle.

Prof. d'Amarall jest gościem marszałka Senatu, prof. Szymańskiego. Rektor d'Amarall podejmowany był w dniu wczorajszym przez poselstwo brazylijskie w stolicy.

Po zwiedzeniu Warszawy udaje się on do Krakowa.

KU USPOKOJENIU

Możliwość pokojowego załatwienia

London, 18 sierpnia. — Z Teheranu donoszą, iż konflikt turecko - perski spowodowany przekroczeniem granicy perskiej przez wojska tureckie przybrał obrót pomyślny, w kierunku pokojowego załatwienia. Wskutek zabiegów dyplomatycznych rządowi tureckiemu udało się przekonać rząd perski, iż przekroczenie granicy nie oznacza zamiarów wojennych Turcji i ma na celu tylko własne bezpieczeństwo.

Rząd perski ogłosił oficjalny komunikat, w którym stwierdza, iż Turcja zwróciła się do Persji z notą, prosząc o pozwolenie przekroczenia granicy celem zlikwidowania powstania Kurdów. Rząd perski jednak odmówił tego pozwolenia i w odpowiedzi swej wyraził gotowość współpracy wojsk perskich i tureckich celem zgniecenia powstania Kurdów. Komunikat perski, podając do wiadomości ten fakt, nie zawiera jednak żadnych ostrych ataków przeciwko Turcji z powodu przekroczenia granicy. Wnioskując z tego, że rząd perski jest skłonny do pokojowego załatwienia konfliktu. Rząd turecki mianował nowego posła w Teheranie, którego zadaniem będzie rozpoczęcie rokowań pojednawczych. — A.T.E.

OPÓR AFRYDÓW PRZEŁAMANY

Likwidacja powstania potrwa długo

London, 18 sierpnia. W ciągu ostatniej doby położenie pod Peszawarem polepszyło się widocznie na korzyść Anglików. Wskutek intensywnego bombardowania pozycji Afrydów przez samoloty angielskie oraz ataków podjętych przez 6 batalionów wojska, które nadeszły przed dwoma dniami, Afrydzi opuścili wzgórze pod Peszawarem. Niebezpieczeństwo, które zagrażało Peszawarowi należy uważać za zlikwidowane. Z innych miejscowości, sąsiadujących pod Peszawarem, donoszą o załamaniu się oporu powstańców. Część plemion sprzymierzonych z Afrydami, nie mogąc wytrzymać oporu Anglików, opuściła pozycje i wróciła w góry. Siły Afrydów opuszczonych przez swoich sojuszników i nieprzyzyczajonych do dłuższych walk z przeciwnikami, posiadającym przewagę techniczną, znacznie osłabły. Prasa angielska wyraża przekonanie, że w ciągu bieżącego tygodnia teren walk odsunie się o kilkadziesiąt kilometrów od Peszawaru i Kahatu. Likwidacja powstania potrwa jednakże dłuższy czas. — A.T.E.

DROGOWSKAZY

Życie ludzkie jest drogą. To co jest przed nami, jest nieznane. Ryzykowna jest podróż na chybił trafił. Dlatego na rozstajach postawił człowiek tablice orientujące z napisami, a drogi bite podzielił kilometrowymi znakami, które pokazują, ileśmy przejechali i ile zostało nam jeszcze do przebycia. Na falach oceanów prowadzi okręty igła magnetyczna, a latarnie morskie rzucają ratownicze światła reflektorów, podobnie i drogi samolotów w przyszłości mają być zabezpieczone sygnałami promieni radiowych, fal eteru, przenikających chmur. Najnowszy wynalazek inż. W. Lotha, aparat radiowy, obecnie oddaje człowiekowi do użytku gotowe drogi powietrzne, po których samoloty pewnie będzie się poruszał naprzód.

Do pomocy człowiekowi przychodzi poznanie genialnych wynalazców. Najważniejszym drogowskazem na drodze życia, zabezpieczającym przyszłość ludzką przed zbłądzeniem — jest mądrość oszczędności. Instytucja, która ułatwia to człowiekowi — jest P. K. O. Wystarczy aby raz na miesiąc zaniósł na książeczkę oszczędnościową odłożone w tym okresie pieniądze, a droga jego życia stanie się równie pewną i bezpieczną od niespodzianek życiowych.

POLSKA, GWINEA CZY NOWA KALEDONIA?

GŁOS CHOREJ WYOBRAŹNI? — ZNAMIENNY I ALARMUJĄCY GŁOS WIELKOPOLSKIEGO PUBLICYSTY, FR. MORAWSKIEGO.

Bilans ubiegłego tysiąclecia wykazuje olbrzymie po stronie niemieckiej zyski, olbrzymie posunięcia się na wschód, który to proces ulegał tylko czasowemu zwolnieniu wskutek takich katastrofalnych czynników, jak zwycięskie wojny Piastów i pierwszych Jagiellonów.

Rany po Grunwaldach goły się z czasem i znowu Germanja wracała do dawnego rozpędu i parła na zewnątrz, na cudze grzędy, — przede wszystkim na wschód. Kiedy w lecie 1914 r. świat cywilizowany wystąpił solidarnie do walki z Niemcami o ład i porządek ludzki w Europie, znajdowały się Niemcy u szczytu potęgi i zaborczych zachceń. Zachcenia te były oddawna systematycznie i celowo kultywowane — miecz poprzedzała propaganda. W programie żyjącego pokolenia niemieckiego i pokoleń następnych znajdowało się po pochłonięciu i strawieniu Meklemburga, Szczecina i Brandenburga najbliższe terytorium od wschodu — Polska.

Były zabór pruski uważali Niemcy już całkowicie za „swoją”, za nie miecką. Wprawdzie żyła tam jeszcze ludność, mówiąca po polsku, coś niby liczniejsze nieco resztki autochtonicznych „Wendów”, ale w świadomości każdego niemieckiego patrioty były to już tylko szczątki, skazane na zagładę, a potężny, miliardami zasilany aparat państwa, miał już tylko położyć kropkę nad dziełem germanizacji zachodniej Polski i przesunięcia już nie państwowych, lecz plemiennych granic niemieckich poza Poznań.

Z kolei miał nastąpić atak świata germańskiego na dalszą część Polski, które miały podzielić los zaboru pruskiego i dawniej już zgermanizowanych krajów nadodrzańskich. Cała Polska miała być zżarta, jak zachodnie niegdyś dziedziny naszego plemienia na Odrę i Łabę.

Dla propagandy tej idei, dla spulchowania ogromnego celu w świadomości, nietylko polityków, nietylko bojowców, lecz szerokiego ogółu niemieckiego wydana została w Berlinie agiacyjna mapa geograficzna, na której na wschód od Niemiec położone ziemie polskie z Krakowem, Warszawą, średnią Wisłą i Bugiem oznaczono, były nazwą programową, nazwą spodeł „Neu-Deutschland”.

Coś, niby Nowa Gwinea, czy nowa Kaledonia, barbarzyński obszar kolonizacyjny — kraj ekspansji, kraj skazany na pochłonięcie i zasymilowanie przez Germanów.

Rzecz wylegnięta w XX wieku i w środku Europy, mogła wyglądać na płód chorej wyobraźni, lecz płodem takim bynajmniej nie była. Genjusz rasy niemieckiej przygotowywał się nietylko teoretycznie, lecz czynnie do stopniowej realizacji wyznaczonego Neu-Deutschlandu. Równoległe do eksterminacyjnej polityki prowadzonej w byłym zaborze pruskim, a zmierzającej do zupełnego zniemczenia tego kraju, odbywało się stałe gromadzenie żywności niemieckiej, głównie przez osadnictwo rolne, na obszarach środkowej i wschodniej Polski, prowadzone nie bez udziału tych samych potężnych czynników, które kierowały polityką antypolską na naszym zachodzie.

W chwili wybuchu wojny światowej w samym Królestwie Kongresowym, nie licząc Galicji, w której wcześniej już cesarz austriacki Józef II rozpoczął był forsowną kolonizację niemiecką, było pół miliona niewynarodowionych i do brze przed wynarodowieniem za-

bezpieczonych Niemców. Mówiło się głośno o tem, że kolonizacją tą kierują tajemne czynniki niemieckie, w celach przedewszystkiem strategicznych, w przewidywaniu ewentualnej wojny na wschodzie.

Tak czy owak, zdawało się nie ulegać wątpliwości, że niema się tu doczynienia ze zjawiskiem samorzutnym, lecz z robotą planową. Wskazują na to wyraźnie niektóre znamiona tego osadnictwa, jak to, że ugrupowane jest ono tak iż tworzy przedłużenie kolonizacji niemieckiej w zaborze pruskim, co do hitnie występuje np. w płockim, gdzie kolonie niemieckie na doskonałych gruntach ciągną się po obu stronach Wisły daleko w głąb byłej Kongresówki. Kolonie niemieckie w większych, lub mniejszych grupach spotykamy zresztą na całym obszarze kraju, nie mówiąc już o tak silnych i zaczepnych centrach jak Łódź, Pabjanice i t. d.

Na wielki program „Neu-Deutschland”, godny największych poczyniń historycznych, pierwszy w politycznej literaturze polskiej zwrócił uwagę znakomity pisarz polski Franciszek Morawski. Niestety, w niefrasobliwym plemieniu naszym, alarmowy głos Fr. Morawskiego nie zwrócił uwagi ani ogółu ani nawet kół politycznych.

„Neu-Deutschland”... Ten potężny krzyk grozy nie stracił nic na aktualności, przeciwnie, powinien rozbrzmiewać się tem donośniej dziś, ponieważ zmie-

nione na korzyść naszą warunki bytu mogą nas łatwo uspić.

W dobrze zorganizowanym społeczeństwie powinno być takie ostrzeżenie, jak Franciszka Morawskiego w milionach egzemplarzy być rozrzucone w naród, jako czynnik uświadomienia, zwłaszcza teraz wobec nowych pomruków niemieckich...

W r. 1914 pismo warszawskie „Świat” wydrukowało rzecz Antoniego Chołojewskiego p. t. „Miljard margrabiego Gerona”, w której autor, biorąc asumpt z faktu, iż wydatki niemieckiego rządu przeznaczone na kolonizację Polski doszły do wysokości miljarda marek, przestrzega opinję rosyjską, że gdyby najazd niemiecki, któremu Moskale zachowaniem się swoim dopomagają, zdołał Polskę pochłonąć i strawić, to fala germańska, zatopiwszy 25-miljonowy bastion polski, przetoczy się dalej na wschód i zagrazi Rosji, która z czasem może znaleźć się wobec tryumfującej Germanji w takim samym położeniu, jak my. Rzecz Chołojewskiego zwróciła uwagę opinji rosyjskiej, czego wyrazem był przekład jej i wydanie w Moskwie p. t. „Niemiecką opasność”.

Jaknajszersza propaganda „opinji obcej, uświadomienie, zwłaszcza wschodu Europy, publikacjami takimi, jak Morawskiego „Neu-Deutschland”, jest w najwyższym stopniu wskazane przez interes polski. Stanisław Jasiński.

BERLIN—PARYŻ—WARSZAWA

REWIZJA GRANIC — HUMBU GIEM WYBORCZYM

Berlin, 17 sierpnia (tel.). — „Kölnische Volksztg.” o-mawiając notę ministra Zaleskiego w obszernym artykule p. t.: „Berlin, Paryż i Warszawa” zwraca uwagę na echa tej noty w prasie francuskiej, na zdecydowaną postawę opinji społeczeństwa francuskiego na rzecz Polski.

Wymieniony dziennik piętnuje ostatnie posunięcia niemieckie

polityki zagranicznej, jako przejaw sabotażu akcji pokojowej ze strony radykałów i Hitlerowców i traktuje posunięcia te przede wszystkim jako humbug, wysunięty ze względu na zbliżającą się kampanję wyborczą. „Kölnische Volksztg.” wzywa centrum niemieckie do ścisłego przestrzegania wskazań polityki pokojowej.

NIEUZASADNIONE OBawy

GDYNIA NIE JEST PORTEM KONKURENCYJNYM DLA GDAŃSKA

Praga, 17 sierpnia (tel.). — „Prager Presse” pomieszcza wyczerpujący artykuł dr. Henryka Strassburgera o znaczeniu portu w Gdyni dla handlu i eksportu w Czechosłowacji. Sprawa ta łączy się z dążeniami rządu polskiego do nadania portowi w Gdyni charakteru wszechświatowego. Jak już donieśliśmy przed paru dniami, realizacja tych zamierzeń jest już częściowo przeprowadzona w tej formie, że Czechosłowacja zgodziła się kierować gros swego eksportu i importu na Gdynię.

Artykuł dr. Strassburgera posiada dla zagranicy poważne znaczenie orientacyjne. Operując cyframi, autor artykułu wykazuje bezpodstawność niemieckich pretensyj i skarg na temat pokrzywdzenia Gdańska i zbędności korytarza.

Wymiana towarów pomiędzy Polską a Gdynią i Gdańskiem jest sześciokrotnie większą aniżeli pomiędzy Rzeszą a Prusami Wsch.

W zestawieniu z latami przedwojennymi ruch w porcie Gdańskim powiększył się czterokrot-

nie. Dr. Strassburger zbija powszechnie za pośrednictwem prasy niemieckiej utartą opinię, jakoby port w Gdyni posiadał konkurencyjne znaczenie dla Gdańska. Wybudowanie nowego portu stało się koniecznością ze względu na wzmożone tętno życia handlowego, któremu nie mógł sprostać port Gdański. Fakt, że ruch w porcie gdańskim rozwija się równomiernie z ruchem w Gdyni — dostatecznie przeczy tym poglądom i stwierdza, że oba porty posiadają dla Polski jednakowe znaczenie.

Iskierki

Przerwanie lotu.

London. — Dwaj lotnicy amerykańscy Jackson i O'Brien, którzy podjęli próbę pobicia rekordu długotrwałości lotu zmuszeni byli wylądować przed upływem tysiąca godzin, które wyznaczili jako czas przebywania w powietrzu. Pomimo to lotnicy pobili rekord braci Hunterów o 90 godzin i utrzymali się w powietrzu 640 godzin, czyli 26 i 2/3 doby. Przyczyną lądowania było uszkodzenie silnika.

Dalsze losy strajku.

Paryż. — Długo upływa termin powrotu do pracy wyznaczony dla strajkujących przez konsorcjum fabrykantów francuskich w północnych okęgach. Opór robotników przeciwko nowej ustawie o ubezpieczeniach społecznych nie jest tak silny jak poprzednio ponieważ fundusze związków zawodowych są znacznie zmniejszone z powodu zapomóg dla strajkujących.

Uratowani.

Paryż. — Wszyscy pasażerowie uszkodzonego okrętu „Tahiti” w Kocie 148 zostali przyjęci na pokład amerykańskiego parowca „Ventura”, który wczoraj wieczorem przybył w miejsce gdzie znajdował się uszkodzony okręt. Również i załoga „Tahiti” licząca 104 osoby zabrana zostanie na pokład okrętu amerykańskiego.

Straszny wypadek.

Berlin. — Wczoraj miał miejsce na Mont Blanc straszny wypadek. Dwaj turyści schodzący z góry porwani zostali w pobliżu wioski Caconez przez lawinę. Jeden z turystów poniósł śmierć na miejscu, drugiego zaś przewieziono ciężko rannego do najbliższego szpitala.

Na śmierć...

Berlin. — Pod zarzutem skupu srebrnych monet rozstrzelano w Rosji 4 osoby. Wyrok motywowano tem, jakoby skazani podrywali zaufanie do waluty sowieckiej.

Lot do Indji...

Paryż. — Nowy sterowiec angielski „R.101” ma przedsięwziąć lot z Anglii do Indji. Sterowiec ten jest tego samego typu co „R.100”, który niedawno odbył podróż z Anglii do Kanady i z powrotem.

PLACE

REMBERTÓW — Zieleni, malownicza, sucha, zdrowotna miejscowość, zalesiona — sosna, dąb od 30 groszy łokcie, 3 kilometry od granic Warszawy. Warunki dogodne. Informacje „Własciana Strzecha”, Zgoda 6 — 5, telefon 404-08.

Usuwa delikwencji nóg, wzmacnia i orzeźwia zbolate stopy. Lab. chem. „DINOL”, Warszawa, Elektoralna 26 tel. 240-52.

POGOTOWIE SZEWSKIE

„RAPID”

Sp. z ogr. odp.

ZAKŁAD MECHANICZNEJ REPARACJI OBUWIA Warszawa, Młodowa 21 (w podwórzu), tel. 316-46

Przyjmuje do reparacji, obuwie po cenach:

Męskie zółwki zł. 4.— Męskie fletki zł. 2.—
Damskie zółwki zł. 3.— Damskie fletki „1.—

Zółwki pasowe — szyte o 1 zł. drożej. Reparację wykonują się na poczekaniu. Wykonanie szybkie i solidne.

Zakład czynny od godz. 8.30 do godz. 19 w soboty do 17.

Dla wygody szanownej klienteli wysyłamy gońców rewerowych do zabierania i odwożenia obuwia za dopłatą 60 gr.

W 10-tą rocznicę

MOWA PODCZAS OBCHODU DZIESIĄTEJ ROCZNICY CUDU NAD WISŁĄ, WYPOWIEDZIANA W KOŚCIELE KATEDRALNYM ŚW. JANA W WARSZAWIE DNIA 15-GO SIERPNIA 1930 ROKU PRZEZ JE. KS. BISKUPA A. SZLAGOWSKIEGO.

„Wielbi dusza moja Pana i rozradował się duch mój w Bogu Zbawicielu moim”.

(Łuk. 1, 46)

Marja, Królowa Korony Polskiej, Zwycięska Pani i Matka Nasza, uroczystą dziś w swem chwalebnem do nieba wzięciu, na niebieskim dworze przedwiecznego Boga zdaje się odmawiać swój hymn dziękczynny: Magnificat ani ma mea Dominum... A Polska cała od krańca do krańca w nadmiarze wesela i wdzięczności za Panią Matką mówi swój pacierz rycerski: Wielbij duszo moja Pana i rozradował się duch mój w Bogu Zbawicielu Moim, iż wejrzał lat temu dziesięć na niskości służebnicy swojej: na jej pogrom ostateczny i ostateczną klęskę i uczynił mi wtedy wielkie rzeczy, dał nam zwycięstwo nad Wisłą. On, który można jest i święte Imię Jego a miłosierdzie Jego od narodu do narodów, bojących się Jego (Łuk. 1, 50).

Bo nie tylko, że ocalała Polska sama, ale, ocalając siebie, ocaliła Europę całą. Albowiem odtąd błogosławioną zwą Polskę wszystkie narody, jako obrońcielkę i strażniczkę wiary i kultury chrześcijańskiej, jako ostoję porządku i ładu społecznego, jako nieodrodną córkę Matki Bożej, Marji, wierną służebnicę Pańską: Polonia semper fidelis.

Szła na Polskę niewola ze wszech na ziemi najgorsza, ta gądzina jadownicza, wlokąca za sobą upodlenie ducha, zbyszczeszczanie Boga i religji, splugawienie wszelkich narodowych tradycji, ponahubienie przyrodzonej godności człowieka, barbarzyństwo, zdziczenie, zezwierzęcenie, nędzę, głód i śmierć...

Polska sama sobie pozostawiona, opuszczona! Ościenne narody obojętnie patrzyły na jej zmagania śmiertelne. Europa nie zdaje sobie sprawy, że losy jej ważą się pod Warszawą. Urzeczywistnia się wtedy przypowieść Mickiewicza o pożarze w mieście: jedni mieszkańcy spalili, bo ogień daleko, drzy we drzewach stały. Bo ogień blisko. Tylko Polacy ratowali, uratowali

się i miasto, a miastem — Europa cała!

Naród nasz przy pomocy Bożej i przy opiece Najświętszej Królowej Korony Polskiej znalazł sam w sobie siłę odporną, utajoną moc ducha. Znalazł ją w świętej wierze ojców swoich, w miłości i poświęceniu dla Ojczyzny, we wzniosłych przykładach chwalebnej przeszłości naszej. Była to odwieczna służba względem wiary i względem ludzkości.

Polska chrześcijańska stawiała się przez wieki naturalną obroną cywilizacji zachodniej, z chrześcijaństwa wynikłej. To było jej powołanie, to była jej zasługa. I gdy ojcowie nasi stawiali w obronie świata, wtedy Polska wzmacniała się i kwitnęła. Odrodzona Polska staje się znowu obroną cywilizacji chrześcijańskiej, powraca do swych odwiecznych zadań, przez Opatrzność jej powierzonych.

Polak odzyskał swe obywatelstwo; obywatelstwo znaczyło u Rzymian poświęcenie — mówi Mikiewicz. Obywatel Polski odrodzonej znalazł w sobie w chwili niebezpieczeństwa ducha odrodzonego. Gorących uczuć, płomiennych serc obywateli ochotnicy szli do szeregów. biegła młodzież nasza ze szkół i uniwersytetów, kobieta polska nie dała się uprzedzić w służbie dla umiłowanej Ojczyzny. Wszyscy z nakazu miłości w porwie poświęcenia, z okrzykiem „dla Ciebie Polsko!” nieśli ofiarnie, bohaterstwo swą młodość, swe siły, swe życie. Sprawdzali się wtedy nad Polską słowa psalmisty Pańskiego. „Gdy Ty odwrócisz oblicze, zatrwożą się, odejmiesz ducha ich i ustaną... A gdy Ty wypuścisz ducha Twego, będą stworzeni i odnowisz oblicze ziemi (Ps. 103, 29 — 30). Żołnierz, który ducha utracił, nowym duchem się przejął. Żołnierz, który dotąd ustępował, następować zaczął; pokonywany — pokonywał, zwyciężony — zwyciężył i odnowił się oblicze ziemi polskiej. Naprzód porażka nad porażką, naprzód klęska nad klęską, potem zwycięstwo nad wszelkie zwycięstwa. Naprzód ucieczka i hańba, potem nawrót i chwała. Dopuszcili

Bóg do tego, abyś się żołnierz polski nie chwalił, a nie rzekł: Mocą moją jestem zbawiony (Jud. 7, 2). Abyś się nie chlubił, jako możny w mocy wojska swego i w chwale poczwórnych swoich (Jud. 1, 4). Albowiem Pan mocny i możny, Pan możny w walce — mówi psalmista (Ps. 23, 8).

Żołnierz polski w tych dniach przełomowych mógł powtarzać z Pawłem Apostołem: Cum infirmor, tunc potens sum (11 Cor. 12, 10). Gdy nie mogę, gdy nie bezsilny, gdy nie zdalny, tedy potężny. Albowiem broń żołnierstwa naszego nie była wtedy cielesna, ale Bogiem mocna (11 Cor. 10 — 4). Bóg mówił do duszy jego: Nie bój się, bom ja jest z tobą, nie uchylaj się, bom jest Bogiem twoim (Sz. 41, 10). Żołnierz polski przybrał się tedy w pancerz wiary, nałożył przyłbicę nadziei wybawienia, przypasał miecz ducha, obuwszy nogi w gotowość pokoju. Ożywił go wiarą w Boga, zapalała nadzieja zwycięstwa, wiodła go miłość Ojczyzny, a hasłem jego było: wzmacniajmy się, a mężnie sobie poczynajmy, o lud nasz i o miasto Boga naszego, a Pan uczyni, co w oczach Jego dobre jest (1 Par. 19, 13).

I u progów Warszawy rozpoczęło się owo dziejowe zwycięstwo, najchwalebniejsze, ów wiekopomny „Cud nad Wisłą”, który opromienił chwałą bojową wojsko polskie. I odrodzona Polska złożyła wawrzyn nowy do skarbca dziejowych pamiątek: Zwłecz się, o Polsko, z szaty żałoby i utrapienia twego. a oblecz się pięknosciami i pocziwością chwały onej, którą masz u Boga (Bar. 5, 1). Obok dawnych rocznic narodowych odrodzona Polska zyskała nową rocznicę. I gdy 15 lipca obchodzimy każdego roku zwycięstwo pod Grunwaldem, a 10 października zwycięstwo pod Chocimem, 12 zaś września, w dzień Imienia Marji, zwycięstwo pod Wiedniem, to 15 sierpnia, w dzień Wniebowzięcia Najśw. Marji Panny, który tąd dzień odtąd zwie się u nas w Polsce świętem Matki Boskiej Zwycięskiej, obchodzić będziemy po wsze czasy pamiątkę „Cudu nad

KONGRES

prasy katolickiej w Brukseli

Od 30 sierpnia do 6 września odbywać się będzie wszechświatowy kongres prasy katolickiej w Brukseli. Zgłoszenia napływają zewsząd. M. in. prasę katolicką w Ameryce reprezentować będzie M. Justin Mac Grath, dyrektor departamentu prasowego National Catholic Welfare Conference oraz M. Victor Beland, wielki dziennikarz peruwiański, prof. Uniw. w Miami.

OCALONY

Uwolnienie o. Baima

Z Szanghaju donoszą, że nadeszła tam radjodepesza z wiadomością o ocaleniu o. Baima, który zdrów i cały znajduje się na pokładzie kanonierki włoskiej, idącej do Szanghaju. Według dalszych informacji, o. Baima po wymknięciu się z niewoli ukrywał się w jednej z zewnętrznych dzielnic miasta, skąd w czasie ostrzelania komunistów przez kanonierkę włoską udało mu się szczęśliwie dosięgnąć brzegu rzeki, gdzie go znaleźli marynarze włoscy. — KAP.

Wisłą”. I wielbić będzie dusza polska Pana i radować się będzie duch polski w Panu Zbawicielu Naszym.

Te chwalebne rocznice uczą nas, jak Polak umiał i umie walczyć i umierać za Ojczyznę. Ale naszym zadaniem w tych czasach jest: pokazać przyszłym pokoleniom, jak się żyje i pracuje dla Ojczyzny. Dodać umiano stracić wszystko dla sprawy, dziś należy wszystko zyskać i zachować dla sprawy — powiedział poeta (Norwid). Jak więc bohaterowie nasi złożyli Ojczyźnie wielki czyn śmierci, czysty od widoków osobistych, a czyn ten przyniósł pożytek i ocalenie, tak my składamy Ojczyźnie wielki czyn, ciągły, nieprzerwany życia naszego, aby on przynosił pożytek Ojczyźnie i zcalenie jej w jednolity organizm społeczny, ideowy.

Widzę poczucie energii, nie widzę siły — powiedział Norwid. Poczucie energii mieli nasi żołnierze w swym odruchu bohaterskim. Ale w nas nie widać siły odśrodkowej i dośrodkowej, która by nas spoiła w jedną duchową całość. Polak jest olbrzym, ale człowiek w

ZAKAZ WJAZDU

Duchownym cudzoziemskim nie wolno przybywać do Rosji sowieckiej.

Według doniesienia z Moskwy, komisariat spraw zagranicznych przygotowuje rozporządzenie, na mocy którego duchownym cudzoziemskim nie będzie wolno przekraczać granicy państwa sowieckiego. Projekt tego zakazu wpłynął od związku bezbożników rosyjskich, który domaga się natychmiastowego wprowadzenia go w życie. — KAP.

NA KATOLICYZM...

Senator włoski Pescorale przyjął katolicyzm.

Zmarł niedawno w Rzymie żyd z pochodzenia, sen. Pescorale, który nawrócił się w r. 1927 na katolicyzm. Jeszcze przed konwersją interesował się on bardzo sprawami parafji, na terenie której zamieszkiwał; zwłaszcza opiekował się pewnym starym zakrzyżtaninem. Obcowanie z nim zbliżyło go do katolicyzmu. Wreszcie w r. 1927 przyjął chrzest z rąk kardynała Gamba.

Polaku karzeł — napisał Norwid. Dlatego Polak na polu bitwy to olbrzym, to tytan, ale człowiek w Polaku przy pracy społecznej, narodowej to karzeł. Jak więc Polak wyrósł u nas na olbrzyma ku bitwie, tak i człowiek niech u nas rośnie ku pracy. Niech wzrastają cnoty, a znikają wady. Niech mnożą się zasługi, a mra w nas winy. Niech się pełni pokój, miłość, zaufanie, niech zczeszczą zwady, kłótnie, nienawiści. Znakomitym narodem jest Polska, niech będzie dzielnym społeczeństwem — mówi Norwid. Naród polski niech będzie sprzymierzeńcem ludów, a Polak niech będzie światłością dla swoich i obcych.

O Marjo, Królowo Korony Polskiej, Matko Boska Zwycięska Tyś nam uczyniła wielkie rzeczy — przechwalebny „Cud nad Wisłą” spraw abyśmy umieli siebie w sobie samych pokonywać i siebie samych urabiali w pokoju i zgodzie braterskiej. A na polskiej Twojej ziemi brzmieć nie przestanie Twoje niebiańskie Magnificat. Błogosławioną Cię zwać będzie cały naród polski po wszystkie czasy. Amen.

Prawa autorskie zastrzeżone.

SIOSTRA RÓŻA

URYWEK Z ŻYCIA DZIEWCZYN

13)

Raz już po dyżurze, obmyta i przebrana wychodziłam, przechodząc koło jej drzwi, wyciągnęła do mnie rękę z filiżanką kawy, pytając, czy ją nakarmię, ale widząc, że jestem po służbie i mam zamiar właśnie wyjść, usprawiedliwiła się. Wysłałam. Następnego dnia nie przyszłam, umarła. Jak żałowałam, że nie spełniłam jej tej ostatniej przysługi. Przez długi czas zdawało mi się, że widzę jej twarz ku mnie zwróconą, proszącą.

W wigilię Nowego Roku zebrałam pieniądze, pieczywo i owoce i urządziłam wszystkim piękny wieczer. Przyszedł także lekarz i życzył każdemu choremu szczęśliwego Nowego Roku. Ożyli ci chorzy, a niektóre kobiety śpiewały nawet i deklamowały wiersze, jeszcze z czasów szkolnych wyuczone. Ile podziękowań, ile życzeń musiałam wtedy przyjąć od nich! Nie zazdrościłam tym pannom, które tańczyły ten wieczór aż do Nowego Roku. Żadna z nich nie przeżywała takiego Sylwestra, jak ja miałam biedną, dziecinna Róża, mogąc tym stworzeniom, z których żadne nie dożyło drugiego Nowego Roku — własnymi prawie środkami pieniężnymi — urządzić tę ostatnią uroczystą zabawę.

Poza godzinami, spędzanymi przy chorych, siedziałam zwykle w swoim pokoju, nie troszcząc się o nikogo. Aż raz zachorowała jedna z moich koleżanek, do

której zaszłam przypadkiem i dowiedziałam się, że jest ciężko chora. Zapytałam jej, czy mogę pozostać przy niej przez te dwa dni, które mam wolne, leżała bowiem sama w pokoju szpitalnym. Z początku chciała pozostać samą, ale kiedy mimo to zostałam u niej spokojnie sobie szyć, powiedziała mi, że przecież lepiej się czuję, że jest ktoś przy niej. Ponieważ było jej z dnia na dzień gorzej, nie wolno było odwiedzać jej, a także przyjaciółka jej zwróciła mi uwagę, że nie powinienam być przy chorej, nie znając jej wcale prawie, poszedłam wtedy do łóżka Andy i spytałam, czy nie wolałaby kogoś bliższego jej mieć przy sobie, wzięła mnie za rękę i poprosiła, bym przy niej została, mówiąc, że chociaż dotychczas nie знаła mnie prawie, teraz wie dobrze kogo ma przed sobą. Przełożona zwolniła mnie ze służby, tak, że mogłam u niej przez całe dni pozostać, aż do jej śmierci.

Przez dziesięć dni pielegnowałam ją od 6-ej rano do 8-ej wieczorem przesiadując u niej, zaledwie znalazłam trochę czasu na jedzenie. Niewiele mogłam o tych dniach pisać, ale to jedno, że wiele straciłam w nich goręczy i nauczyłam się być lepszą.

Jedna lekarka dała mi pieniądze na kwiaty dla niej, kiedy jeszcze chorowała. Dołożyłam ze swoich i kupiłam dużo kosz kwiatów. Kiedy przyniosłam go Andzie, płakała z radości i pytała, czemu sobie zasłużyła na tyle dobroci i na te piękne kwiaty. Kiedy umarła, nie przypuściłam obcych ludzi do niej, — sama obmyłam to piękne, młode ciało i wysłałam.

Później dostałam się do szpitala dla dzieci i tutaj dopiero odżyłam. Pomagały mi przy pracy te dzieci, które już mogły wstawać, a ja zato pozostawałam z nimi dłużej wieczorem i prowadziłam im bajki. Ja-

kie to było rozkoszne uczucie, kiedy siedząc w środku łóżeczka, otaczała mnie słuchająca działwa z utkwionym we mnie wzrokiem. Urządziłam im św. Mikołaja, za którego sama się przebrałam a i lekarzom podarowałam wiele różnych śmiesznych drobiazgów; także na Boże Narodzenie porobiłam lalki i inne cacka, a kiedy profesor szpitala ofiarował dla tego celu cały pakunek z resztkami jedwabów i dał mi pokój do dyspozycji — nie posiadałam się z zadowolenia i zapomniałszy o tem, że jestem na posadzie, śmiałam się i bawiłam z moimi kochanymi dziećmi, sama jak dziecko. Kilka koleżanek pomagało mi w urzędzeniu tej wielkiej zabawy na wieczór wigilijny; urządziłam szopkę, porobiwszy głowy figur z gliny i pomalowywawszy je przybrałam w szaty odświętne, zrobiłam także grający teatrzyk lalek, którymi sama grałam i miałam niepośledni sukces; zapraszano mnie później na inne oddziały i podziwiano moje przedstawienia.

Wiele historyjek też innego rodzaju mogłabym opowiedzieć z pobytu mojego na oddziale dziecinny. Raz mieliśmy u siebie dwuletnie dziecko, aniołka z dużymi, niebieskimi oczyma i długimi, jasnymi lokami. Miałam nocny dyżur, dziecko rzuciło się na łóżeczku niespokojne, czepiając się gorączkowo mojego ramienia i wodząc szeroko rozwartymi oczyma w koło, rzędoło żałośnie: „Siosio piosi balon juci, mama idzi”, że byłam do głębi wstrząśnięta. Ale mama nie przyszła, a dziecko to do rana umarło. Trzymałam ciało jego na rękach i przyciskałam do siebie, jakgdybym mogła być przecież jeszcze tchnąć w nie życie.

(c. d. n.)

O. Z.

ŻYCIE GOSPODARCZE

JEDNA Z PRZYCZYN KRYZYSU

O EKSPORT KAPITAŁU AMERYKAŃSKIEGO

Prasa Stanów Zjednoczonych omawia szeroko memorjał Lamonta, następcy Hoovera, w sprawie spadku eksportu kapitałów amerykańskich.

Eksport ten wynosił w r. 1928 561 milionów dolarów, a w roku ubiegłym sięgnął zaledwie sumy 373 milionów.

Memorjał Lamonta zwraca uwagę, że zastój w eksporcie towa

PRZYSZŁA POTĘGA

Jaką siłę przedstawia spółdzielczość w stosunku do handlu prywatnego

Obliczenia Min. Skarbu wykazały, że obroty w handlu prywatnym wynosiły w roku 1928 sumę 14 miliardów 918 milionów zł. A obroty w spółdzielniach i w ich hurtowniach łącznie wyniosły w tym samym czasie zgórą miliard zł. (w samych spółdzielniach 822 miliony zł., tylko w dwóch hurtowniach — 200 milionów). Handlowe obroty spółdzielcze stanowią więc blisko dziesiątą część obrotów ogólnych.

W innych krajach jest jeszcze lepiej. Z wyliczenia Międzynarodowego Biura Pracy wynika, że w Finlandji obroty tylko samych 4 hurtowni spółdzielczych wynoszą 28,2 proc. ogólnego obrotu krajowego. W Danji spółdzielnie sprzedają 23 proc. tego, co sprzedają wszystkie sklepy detaliczne.

Ponadto w handlu pewnym tyłko atrykułami spółdzielnie przedstawiają największą potęgę.

Tylko cztery wielkie niemy Angielskiej Hurtowni Społdzielni Spożywców przemielają 15,5 pr. ogólnego przemiału, szwajcarskie — 10 proc.

Wielki niemy Związku Społdzielni Szwedzkich przerabia jedną czwartą ogólnego zapotrzebowania zbóż chlebowych w Szwecji.

Dalej obliczenia wykazały, że obroty angielskich spółdzielni spożywców wynoszą 204 miliony funtów szterlingów, stanowiły 12,5 proc. ogólnych płac robotniczych i 17,1 proc. dochodów z pracy.

Te liczby wskazują, jak wielką rolę odgrywa już dzisiaj spółdzielczość w życiu gospodarki na rodowej w poszczególnych krajach, a również i w Polsce.

Ścisła współpraca

Zniżki kolejowe dla oficerów polskich na kolejach rumuńskich.

W myśl decyzji zarządu kolei rumuńskich oficerowie R. P. korzystać mogą z 50 proc. zniżki taryfowej we wszystkich pociągach osobowych rumuńskich wszelkich klas. Zainteresowani winni przedstawić w kasie biletowej imienne zaświadczenie (certyfikat) na każdą podróż, zaopatrzone w pieczętunek rumuńskich kolei żelaznych, wydane przez sekcję informacyjną generalnego sztabu rumuńskiego lub attaché wojskowego rumuńskiego w Polsce. Rzeczne zaświadczenie po zostaje u kasjera po wydaniu biletu ulgowego. W pociągach posiadających tych biletów muszą okazać przy rewizji lub kontroli legitymację z fotografią, wydane przez odnośne władze wojskowe Polski, oraz zawieszane paszporty. Zapotrzebowania na zaświadczenia kierować należy do II Oddziału Sztabu Generalnego w Warszawie.

rowym posiada ścisły związek z obniżającą się ekspansją dolara.

Autor podnosi konieczność zorganizowania racjonalnej, planowej polityki eksportu kapitałów amerykańskich, przyczem znaczą, że kapitał ten należy kierować nie tylko do Ameryki Południowej i Azji, ale również do Europy. Zdaniem autora memorjału, kapitał Stanów Zjednoczonych powinien szukać lokaty przede wszystkim w Europie.

Memorjał Lamonta jest rezultatem ogólnego i potęgającego się z dniem każdym zastój gospodarczego i finansowego na rynkach amerykańskich, próbą przeprowadzenia rewizji w poglądach i polityce finansistów Ameryki.

GIEŁDA

WALUTY

Dolary Stan. Zjednocz. 8.88 (sprzedaż 8.90½, kupno 8.86½).

DEWIZY

Holandja 359.05 (sprzedaż 359.35, kupno 358.15); Londyn 43.40½ (sprzedaż 43.51½, kupno 43.29½); Nowy Jork 8.90 (sprzedaż 8.92, kupno 8.88); Nowy Jork (Kabel) 8.91 (sprzedaż 8.931, kupno 8.891); Paryż 35.04 — 35.04½ (sprzedaż 35.13½, kupno 34.95½); Praga 26.43 (sprzedaż 26.49, kupno 26.37); Szwajcaria 173.33 (sprzedaż 173.76, kupno 172.90); Sztokholm 239.52 (sprzedaż 240.12, kupno 238.92); Włochy 46.69 (sprzedaż 46.81, kupno 46.57).

Obroty dewizami nieco większe, tendencja niejednolita. Dolar gotówkowy w obrotach prywatnych 8.883, rubel złoty 4.61¾, rubel srebrny 1.70, 100 kop. bilonu srebrnego 0.70. Gram czystego złota 5.9244.

PAPIERY PROCENTOWE.

4 proc. poz. inwestycyjna 111.75; 5 proc. państw. poz. premjowa dolarowa 64.00; 5 proc. konwersyjna 55.50; 10 proc. poz. kolejowa 103.00 (w proc.); 8 proc. L. Z. Banku gosp. kraj. 94.00 (zł. 161.68); 8 proc. oblig. Banku gosp. kraj. 94.00 (zł. 161.68); 7 proc. L. Z. Banku gosp. kraj. 83.25 (w proc.); 7 proc. oblig. Banku gosp. kraj. 83.25 (w proc.); 8 proc. L. Z. Banku rolnego 94.00 (zł. 161.68); 7 proc. L. Z. Banku rolnego 83.25 (w proc.); 7 proc. L. Z. ziemskiego dolar. 76.50 (w proc.);

AKCJE.

Bank Polski 135.00; B zachodni 72.00; Częstocice 34.50; Warsz. Tow. fab. cukru 33.50; Lilpop 26.75; Modrzejów 3.50; Ostrowieckie 54.00

TYDZIEŃ GIEŁDOWY

ŻYWOTNOŚĆ GIEŁDY AKCYJNEJ. — PAPIERY PROCENTOWE NIEJEDNOLITE. — DEWIZY MARTWE.

Giełda ujawnia pewną poprawę obrotów, wszakże obroty są nadal małe.

Giełda akcyjna wykazuje większą żywotność. Popyt na akcje popularniejsze zwiększa się. Kursy popularniejszych zwiększa się. Kursy popularniejszych zwiększa się. Kursy popularniejszych zwiększa się.

Papiery procentowe wykazują tendencję niejednolitą, a to w związku z większym zainteresowaniem akcjami. Dolarówka zmienna, wa-

Pod hasłem oszczędności

Oszczędności w wydatkach reprezentacyjnych.

Minister Matuszewski wystosował okólnik w sprawie diet reprezentacyjnych do kancelarii dworskiej Prezydenta Rzeczypospolitej, biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich ministerstw, w których przypominają, że rozporządzeniem Rady Ministrów z 29 marca r. b. ustalono obok podwyższonych ogólnych diet także specjalne diety dla podróży służbowych zagranicznych o charakterze reprezentacyjnym z zastrzeżeniem, że decyzja, czy dana podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, należy do ministra spraw zagranicznych.

Celem uniknięcia zbędnych wniosków do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w sprawie uznania podróży służbowych zagranicznych za reprezentacyjne, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z M. S. Z. oznajmia, że przez podróże służbowe o charakterze reprezentacyjnym należy rozumieć podróże reprezentacyjne w ścisłym tego słowa znaczeniu, jak np.: wizyty Szefów Państwa i Rządu, reprezentacje oficjalne Rządu Polskiego zagranicą przy uroczystościach narodowych, wizytach oficjalnych itp.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu prosi wszystkie wymienione władze centralne o wydanie odpowiednich zarządzeń, aby tylko w wypadkach poprzednio wskazanych, były zgłaszane wnioski odpowiednio umotywowane o zamierzonej podróży za reprezentacyjną, zwłaszcza, że ogólne diety zagraniczne zostały podwyższone do wysokości zupełnie wystarczającej nie tylko na pokrycie kosztów utrzymania, ale także na pewnego rodzaju wydatki reprezentacyjne przy podróżach zagranicznych o charakterze reprezentacyjnym.

OBRÓT CZEKOWY

W miesiącu lipcu 1930 r.

Ogólny obrót dokonany za pośrednictwem rachunków czekowych P. K. O. osiągnął w ciągu lipca r. b. kwotę 2.029 milionów zł., z czego na operacje czekowe bezgotówkowe przypadało 1,287 milionów, czyli 63,4 proc.

W porównaniu z miesiącem ubiegłym obrót czekowy P. K. O. wykazuje wzrost o 207 milionów złotych.

Jednocześnie ze wzrostem kwoty obrotu czekowego P. K. O. wzrosła również liczba kont czekowych P. K. O., mimo, że P. K. O. przeprowadza obecnie intensywną likwidację kont nieczynnych.

Liczba kont czekowych na dz. 31 lipca r. b. wyniosła 64.664.

Wszierz i wzdłuż

CO ZA CZASY!

Pan Władysław, ten elegancki pan Władysław, który stale pomiędzy siódmą a ósmą robił konkiecie w „Italji”, od kilku godzin bezskutecznie przebiegał wszystkie znajome kawiarnie, aby chwycić znajomego i pożyczyć chociaż marne pięć złotych.

Tymczasem los jakby uważał się na niego: nigdzie nie mógł dojrzeć znajomej twarzy, wobec czego perspektywa obiadu wyglądała coraz mglściej, wprowadzając go w nastrój krańcowego pesymizmu.

— Co za czasy — wzdychał — i apatycznie włókł się ulicą, straciwszy całkowicie wiarę w swoją szczęśliwą dotychczas gwiazdę. Naraz twarz rozjaśniła mu się uśmiechem, spostrzegł idącego naprzeciw kochanego pana Michała, co to zawsze jest przy dobrym numerze, apetycie i gotówce.

Ukłony, powitania, serdeczności.

— Dokąd że to kochany pan tak wędruje?

— Ja... właściwie tak... myślałem, żeby gdzie na chwilę wstąpić...

— I ja również.

— Służę więc szanownemu panu.

— I ja, i ja!

I po chwili pan Michał i pan Władysław siedzieli w renomowanym barze przy śledziku, szyneczce i wódeczce. Potem jakiś schabik, piwko i trochę czarnej, aby tylko przepłukać żołądek.

— Co za czasy panie drogi — żalił się pan Władysław — kiedy się to wreszcie skończy?

Pan Michał machnął rozpaczliwie ręką.

— Wie pan jak to mówią: daj Boże zdrowie, bo inaczej nie będzie można wytrzymać!

— Tak, tak. Okropność!

Pogawędzili jeszcze z godzinkę, ale trzeba było wreszcie iść.

— Pójdziemy chyba.

— Pora, pora...

— Spiesz się panu?

— Owszem, tak, bo przyznam się panu otwarcie — zwierzał się pan Michał — chcę chwycić jeszcze znajomego i pożyczyć choć kilka złotych, bo jestem bez grosza.

Pan Władysław oniemiał.

— Jakto, no a rachunek!

— To przecież pan!...

— I ja jestem bez grosza!

Z kolei osłupiał pan Michał.

— Panie łaskawy, przecież pan prosił...

— Ale skądże, to pan!

Co za czasy, co za czasy!

I. Raca.

ZE ŚWIATA

100.000 Bigamistów

Skutki orzeczenia sądowego.

Po wojnie, gdy w Austrii przeprowadzono rozdział Kościoła od państwa i wprowadzono śluby cywilne, znaczną ilość katolików po uzyskaniu separacji na drodze sądowej, wstępowała w powtórne związki małżeńskie, zawierając śluby cywilne. Małżeństw takich, uważanych przez państwo za legalne, ma być obecnie w Austrii około stu tysięcy. Ostatnio jednak wydał Sąd Najwyższy w Wiedniu znamienne orzeczenie stawiające całą sprawę w zgola odmiennym świetle. Orzekł mianowicie, że za legalne uważać należy tylko takie śluby cywilne, które zawarte zostały między osobami bezżennymi względnie takimi, które uzyskały od swej władzy wyznawczej unieważnienie poprzedniego małżeństwa. A ponieważ Kościół katolicki nie uznaje rozwodów, więc na podstawie wzmiankowanego wyroku około stu tysięcy osób uznanych być winno za bigamistów a więc małżeństw za nielegalne.

ROZTARGNIENIE

Lafontaine znany był z roztargnienia. Pewnego dnia wybrał się w odwiedzin do jednego ze swoich przyjaciół, którego od dłuższego czasu nie widział. Ponieważ na pukanie nikt się nie odzywał, Lafontaine dobry kwadrans stał pode drzwiami.

— Ależ tam nikogo niema! — zwrócił mu uwagę przechodzący właśnie sąsiad owego przyjaciela.

— Jakto? wszak dopiero na zimę miał wyjechać do Włoch.

— Ależ on umarł.

Lafontaine milczy przez chwilę zaskoczony tą wiadomością, poczem przy pomniawszy coś sobie, oddala się mrużąc:

— Prawda, przecie byłem na jego pogrzebie.

Budując potęgę morską budujemy potęgę Polskę

CZY WIECIE ŻE..

...estoński minister spraw zagranicznych, Lattik jest z zawodu pastorem i w niedzielę udaje się samochodem do swej parafji, gdzie wygłasza kazanie i udziela ślubów.

...ludność Aten od chwili ukończenia wojny z Turcją w roku 1922 powiększyła się z 300.000 na 800.000.

...genjalny mistrz sztuki, Michał Anioł był mańkutem.

...W Lipsku otwarto ostatnio Instytut badań języków i narzeczy afrykańskich.

...według najświeższych danych statystycznych w Stanach Zjednoczonych jest zarejestrowanych 9.773 prywatnych aeroplanów.

...w okręgu węglowym w Stanach Zjednoczonych miał ostatnio miejsce pierwszy wypadek użycia przez terrorystów aeroplanów do bombardowania spokojnej ludności. Oto w kopalniach w stanie Kentucky od dłuższego czasu trwał strejk, ostatnio zarząd zaangażował oddział robotników niesolidaryzujących się ze strajkiem i chciał wznowić pracę. Gdy rano robotnicy zdążyli do kopalni, w powietrzu ukazał się aeroplan, który zrzucił kilka bomb, pragnąc terroryzować robotników, a następnie odleciał w kierunku Illinois. Na szczęście ofiar w ludziach nie było.

Humor

— Co czytasz?

— List od żony.

— I cóż ona ci pisze z letniska?

— Nie wiem. Jeszcze nie przeczytałem post scriptum.

— Proszę mi dać swój zegarek, z

zrobię tak że zniknie i znów się uka-

że, — mówi magik do widza.

— Zegarek mój już wczoraj znik-

nął w tramwaju, niech więc pan uczy-

ni, by zjawił się zpowrotem.

NA LETNISKU.

— Powiedźcie mi, moi drodzy gdzie tu jest willa „Wspaniała“?

— Powiem, jak mi paniusia da złotego.

— Macie, a teraz mówcie.

— A bo to, widzi paniusia, ona się jąłós spaliła.

FUTRA
Najdogodniejsza i najtaniej
naprawa i reparaacja futer, fa-
szy modna, robota solidna.
KACPRZYK
Nowogrodzka Nr. 27, tel. 960-02.

Na sezon letni,
najnowszefas-
zy i kolory ku-
peluszy mę-
skich, oraz cza-
pek sportowych.
Poleca **Pochmara**
Zgoda 3, tel. 79-24

SIWE WŁOSY

PRZYCIEMNIA NATYCHMIAST
JUVENOL
NA KAŻDY ŻĄDANY KOLOR
POD GWARANCJĄ NIESZKODLIWOŚCI
PARR D'ORIENT WARSZAWA

LEKARZ - DENTYSTA
I. SŁONIMSKI
powrócił
Trębacka 13, tel. 542 - 41

KUPOJE MEBLE, pianina, dy-
wany, futra, antyki i kwity lom-
bardowe. Łódź, Marszałkowska 131,
telef. 138-67.

Wystrzegać się naśladowców
o podobnym brzmieniu

POTI NIEMIŁA WON
RAK NOGIPACH
USUWA ZMYWALNIASTOPIŃ
ROZWIĘZUJE
SUDORYN
JAPANEZKA
ODPARZANIE SIĘ
WARSZAWA (M. FORMACJA) „AD. KOWALSKI” WARSZAWA

RUTY ZDROWIA
szewc ortopedysta
A. BIERNACKI
Elektoralna 19.

MEBLE

Solidne najtaniej. Wybór wielki: Sy-
pialnie, jadalnie, gabinety. Kredensy,
stoły, krzesła. Otomany, tapczany,
kozetki. Brystolki, okazjonalne salony
i komplety klubowe. Gotówka, ratami.
Dogodne warunki.

„FLORYDA”

Chmielna Nr. 41, róg Marszałkowskiej

Nowoczesna Wytwórnia stempli i kluczy
kautuczowych
Z. GĄSIOROWSKI
Warszawa, Żytnia Nr. 27.

Weź mnie z sobą

Doznasz wiele pięknych
i szlachetnych wrażeń,
czytając zajmującą po-
wieść historyczną cenio-
nej autorki Marji
Czeskiej-Maczyńskiej

pod tytułem

RYCERZ CHRYSTUSOWY

na tle życia św. Wojciecha

Cena: 4.25 zł. z przesyłką 4.50
zł. Zamawiać: „Dom Prasy Kato-
lickiej” lub Księgarnia „Przeglą-
du Katolickiego”, Warszawa, Kra-
kowskie Przedm. 71.

Podróż

przyjemną, bez
kurzu, dymu, tłu-
ku i najszybszą
zapewnia

SAMOŁOT

Tajemnica Spowiedzi

pod tym tytułem wyszedł nowy nakład
przepięknej powieści, napisanej przez
Ks. JÓZEFA SPILLMANNA T. J.

O poczytności tej powieści świadczy fakt, że ostatnie wydanie
wyczerpało się w przeciągu jednego roku.

Zamawiać **DOM PRASY KATOLICKIEJ**

lub
KSIĘGARNIA PRZEGŁADU KATOLICKIEGO

Warszawa, Krakowskie Przedmieście Nr. 71.

ŻAŁOĆ WSZĘDZIE W KSIĘGARNIACH.

Cena 3,- z przesyłką 3,50.

KUP KSIĄŻKĘ POD TYTUŁEM:

„ŚWIAT MURZYŃSKI”

KS. ALOJZEGO MAJEWSKIEGO P. S. M.
— długoletniego misjonarza w Kamerunie —

Ks. A. Majewski, znany autor, stworzył swymi książkami opisu-
jącymi życie centralnej Afryki poważną pozycję w dorobku
ludoznawczym.

Ostatnio wyszła z pod jego pióra książka pod tytułem „ŚWIAT
MURZYŃSKI” napisana pięknym, swobodnym stylem, stanowiąca
miłą lekturę, wprowadzającą nas w tajniki świata murzyńskiego.
27 tablic ilustrowanych dwustronnych ozdobi to dzieło.

Cena 5,50. z przesyłką 6,00 zł.

Zamawiać „Wydawnictwo Księży Pallotynów”

Warszawa, Krakowskie Przedmieście 71.

Gdzie można najtaniej kupić?

KRAWIECKIE ZAKŁADY

Krawiec Męski

WŁ. GODLEWSKI

Warszawa Nowogrodzka Nr. 11 m. 12,
tel. 406-61. Przyjmuje wszelkie obta-
lunki z własnych i powierzonych ma-
teriałów. Ceny przystępne.

KAPELUSZE

Kapelusze i czapki męskie
KAROL STEGNER
Trębacka Nr. 11.

MEBLE

Fabryczne Składy Mebli

M. KLASURA

Warszawa, Żółwia Nr. 2 i Chmielna
6. Poleca meble gwarantowanej do-
broci: stołowe, gabinety salony oraz
pojedyncze sztuki szafy, kredensy, bi-
blioteki, biurka stoły, oraz wyroby
tapicerskie i t. p. Ceny niskie. Sprze-
daż także na raty.

MEBLE

Gotowe oraz na zamówienie stołowe,
sypialne, gabinetowe, solidnym na-
rąty, wytwórni własnej. poleca

F. URBANOWSKI

Wilcza Nr. 20 róg Kruczej.

POńczOCHY, TRYKOTAŻE

Jedyny Chrześcijański dom
pończoszniczy

JULIAN CYBULSKI

Warszawa, Nowy Świat Nr. 36, tel.
148-15. Poleca pończochy, skarpetki
i reformy w wielkim wyborze.

PRZYBORY ORTOPEDYCZNE

PASY

lecznicze

uszczuplające

GUMOWE

pończochy

na żyłaki

**ZAKŁAD
ORTOP. W. Lachowicza**

Warszawa, Marszałkowska 128, pierwsza piętro
CENY PRZYSTĘPNE

Protezy z duraluminium

niezwykle lekkie i trwa-
łe, (ostatnia zdobycz
techniki), aparaty lecz-
nicze - ortopedyczne i
chirurgiczne (wyciągo-
we), pasy przepuklino-
we i brzuszne, wkładki
na płaską stopę i obu-
wie lecznicze.

Poleca Wytw. Przyrz. Ortop.

ANT. KUGLEAR

MARSZAŁKOWSKA 42 i piętro,
telefon 146-32.

Medale złote: Petersburg 1913,
Warszawa 1927.

Firma chrześcijańska

RÓŻNE

Fabryka Inster i szlifownia szkła

B-CIA BABICZ

Warszawa, Solec Nr. 77, tel. 150-02
Lustra meblowe i galanterijne szkła
techniczne oraz wszelkie roboty w
zakresie szklarstwa wchodzące.

PIECE SZRAJBERA

Mocna i trwała, konstrukcja stała hermetyczności,
z oszczędnością 50% oszczędność opału w porównaniu do
wszystkich pieców kafłowych, Izbudność corocznych remon-
tów, estetyka, gwarancja, tanie. Przeszło 10.000
sztuk w użyciu. Polecamy i wypróbować przez wszystkie ministerstwa
i urzędy.

Wynalazek i wyrób całkowicie polskie

KAROL SZRAJBER

w Warszawie, ul. Grójecka 53, telefon Nr. 320-53.

Zakład ŚLUSARSKO-MECHANICZNY

WARSZAWA, ul. Leszczyńska 7a (Powiśle)

prowadzony przez długoletniego kierownika
SZKOŁY RZEMIOSŁ XX SĄLEZJANÓW

Wykonuje: BRAMY I OGRODZENIA kościoła i cment-
ni, balkony, balustrady, żaluzje i okucia do okien
i drzwi, tudzież wszelkie naprawy

Niedawno opuściła Prasę książka pod tytułem

W RĘCE OJCA

opisująca w wzruszający sposób ostatnie chwile życia wielkich ludzi

Zamawiać:

KSIĘGARNIA PRZEGŁADU KATOLICKIEGO lub **DOM PRASY KAT.**

Warszawa, Krak. Przedmieście 71.

ŻAŁOĆ WSZĘDZIE!

Polskie Linje Lotnicze

„LOT”

Rozkład lotów

Ważny od 1 czerwca do 31 sierpnia
1930 roku.

Samoloty kursują codziennie z wy-
jątkiem niedziel.

Godzina	KIERUNEK	Godzina
15.40 17.30	o. Warszawa p. Gdańsk	8.00 6.00
8.30 11.00	o. Warszawa p. Lwów	15.30 12.30
15.00 15.00	o. Warszawa p. Katowice	12.30 10.30
16.15 18.15	o. Katowice p. Poznań	10.10 8.00
16.15 15.15	o. Warszawa p. Bydgoszcz	10.00 8.00
15.30 17.10 17.30 18.30	o. Katowice p. Brno o. Brno p. Wiedeń	10.00 8.20 8.00 7.00
15.30 18.00	o. Katowice p. Wiedeń	10.00 7.30
16.45 11.30 16.25	o. Katowice p. Kraków	10.00 9.15 14.15
12.30 14.00 14.00 14.40 17.30 18.30 18.00 18.00	o. Lwów p. Cernałki o. Cernałki p. Galati o. Galati p. Bucaresti	12.30 10.30 10.30 7.40 7.20 6.00 6.00 7.00

Objaśnienia znaków:

Samoloty kursują tylko w ponie-
działki, środy, piątki.

o Samoloty kursują tylko we wtór-
ki, czwartki, soboty.

o czas wschodnio-europejski

p. odlot

p. przylot

Uwagi:

1) Połączenia w jednym dniu:

Gdańsk — Warszawa — Lwów — Cernałki — Galati — Bucaresti lub z powrotem

Poznań — Warszawa — Gdańsk lub z powrotem.

Poznań — Warszawa — Bydgoszcz lub z powrotem.

Warszawa — Katowice — Kraków lub z powrotem.

Warszawa — Katowice — (Brno) — Wiedeń lub z powrotem.

Poznań — Warszawa — Katowice Wiedeń lub z powrotem.

Bydgoszcz — Warszawa — Katowice Wiedeń lub z powrotem.

Gdańsk — Warszawa — Katowice Wiedeń lub z powrotem.

Lwów — Warszawa — Poznań lub z powrotem.

Lwów — Warszawa — Bydgoszcz lub z powrotem.

W CIENIU ŁÓDZKICH KOMINÓW

PÓŁ CZARNEJ I NADZÓR SĄDOWY. — BĘDZIE LEPIEJ. — WALACE SIĘ DOMY I ARCHITEKCI Z BARU. — PIECZĘTOWANE GLUPSTWO. — WIECHEĆ CZY FIJOLKI?

(Korespondencja własna).

Osobista inspekcja po karkołomnych ulicach polskiego Manchesteru znużyła mnie i znużyła. Przybiłem więc do portu wychodzenia przy stoliku jednej z kawiarni, nie bez przesady zwanej „Louvre“.

— Proszę pół czarnej! — za dysponowałem.

— Cóż tak skromnie? — zagadnął towarzysz mej wędrówki.

— Jestem małym przedsiębiorcą, ale zato placę gotówką — odparłem żartem.

— Eh, mój drogi, jest to jedyny w Łodzi rodzaj transakcji, do których niezbędna jest gotówka. Ale a propos pół czarnej. Rzeczywiście, małe przedsiębiorstwa jeszcze u nas jakoś się trzymają, wielkie robią wprost bokaem, a często gęsto robią kłapę. Przytrafia się to starym, wypróbowanym firmom, ale na jesieni wszyscy obiecują sobie znaczną poprawę.

— A no wobec tego postawię likieru do kawy — wtrąciłem — na pomyślność przyszłej „prosperity“.

— Daj spokój ze stawianiem. Łódzkie budownictwo — to partactwo.

— Likier Baczewskiego pewny — zaśmiałem się.

— Zato domy w Łodzi niepewne. Jadąc z dworca, widziałem zapewne melancholijne ruiny przy ulicy Żeromskiego. W tych dniach sprawę zawalenia się tego domu rozpatrywał Sąd Okręgowy Łódzki. Okazało się, że do zaprawy sypano ziemię i gruz wykopany z dołów fundamentowych. Majster, „podpisany“ jako odpowiedzialny za budowę przychodził tylko po 10 zł., które pobierał tygodniowo za podpis. W czasie inspekcji kierownika budowy, oczywiście, sypano do wapienia piasek. „Z czystym więc sumieniem“ mógł położyć swój podpis. Robotnicy, którzy patrzyli na te występne machinacje, mieli powiedziane: „Nie podoba wam się, możecie iść“. Każdemu miły zarobek, więc milczeli. Lecz dom nie wytrzymał i runął. Skandal. W rezultacie skazano kierownika budowy, zamiast gospodarza i majstra, którzy bezpośrednio dokonywali nadużyć.

— Skandal — powtórzyłem!

— Nie przejmuj się. Katastrofy budowlane mają w Łodzi swoją tradycję i swoją matematykę: mały ruch budowlany — mało katastrof. Wielki ruch budowlany — będzie ich więcej.

— I cóż na to inspekcja budowlana?

— Wydaje nowe rozporządzenia kontrolne. Teraz podpisy mają być składane, co trzy dni, a książka kontroli jest przypiętowaana do stołu. Coprawda stół możnaby zanieść do „architekta“, urzędującego w jakimś barze, ale przyjdzie czas, że każe się i stół przypiętować do podłogi.

— A propos pieczętowania — ciągnął dalej mój niestrudzony informator. Niedawno ukazało się w „Monitorze Polskim“ oficjalne wyjaśnienie magistratu Łodzi, a więc zaopatrzone w pieczęć herbowa miasta w sprawie planu regulacyjnego miasta.

Wyjaśnienie to stwierdza, że uchwalony przez Radę Miejską 24 czerwca r. b. „szkicowy projekt planu regulacyjnego m. Ło-

dzi w skali 1 : 10.000“ stanowi „ogólny plan zabudowania“ miasta.

Przed takim pojnowaniem sprawy przez wydział budowlany magistratu broni się prasa łódzka. Jeden z organów wręcz oświadcza: „wynikałoby stąd, że łódzka Rada Miejska składa się z ludzi niespełna rożumu, którzy, trzymając w ręku wiecheć, myślą, że mają bukiet fijołków i zachwycają się jego zapachem“. Gdzie szkic regulacyjny może rościć pretensje do tytułu ogólnego planu zabudowy? Prawdziwe glupstwo w skali 1:10.000.

— Słowem macie spór filologiczny co znaczy „szkic“ — wtrąciłem.

— Prawie — odparł ponuro.

— Będzie lepiej. Za lat 25 m. Łódź „ureguluje“ się nie tylko w skali 1 : 10.000 — pocieszałem go. Macie kanalizację ulenowską i parę ładnych parków. Monopol tytoniowy wybudował piękny gmach. Macie nowe szpitale, szkoły, i tramwaje malowane na zielono — przecież to kolor nadziei.

— Zapewniam cię — uśmiechnął się przekornie mój towarzysz, że mamy wiele innych jeszcze rzeczy. Mamy np wolne mieszkania. Za 500 dolarów możesz kupić mieszkanie 4-pokojo-

je przy ul. Piotrkowskiej, tylko trzeba mieć te dolary. Na dworcu kaliskim działała cała szajka urzędników z niejakim Mogilskim na czele, którzy za 600 zł. „przyjmowali na wolne posady“. Zręczni naciągacze nabrali kilkadziesiąt osób na blisko 50.000 zł. Posady były rzeczywiście wolne, ogromnie wolno szło ich otrzymanie.

— Słowem nie brak w Łodzi ludzi „przedsiębiorczych“.

— W kolizji z prawem i moralnością. Niestety, kryzys sprzyja demoralizacji — rezonował. Ulice łódzkie roją się od dziewcząt, hołdujących „wolnej miłości“. We dług obliczeń urzędu zdrowia liczba ich wzrosła w ostatnich czasach o 60 proc. Najdotkliwiej, jak zwykle, kryzys odczuwa klasa robotnicza, żyjąca z dnia na dzień. Coprawda, prowadzi się tu akcję społeczną, ale wszystkiemu nastarczyć trudno. Zwłaszcza wielkie zasługi ponosi towarzystwo kultury robotniczej oraz towarzystwo budowy domów robotniczych, działające pod egidą J. E. ks. Biskupa Tymienieckiego.

Mój informator miał mi tyle o tem do powiedzenia, że wypadnie mi powtórzyć to w następnej korespondencji.

J. Czar.

ECHA WIELKOPOLSKIE

POŻEGNALISMY WYSTAWĘ BEZ ŻALU! — KONIECZNOŚĆ REFORMY WIEZIENICTWA. — ULICZNA ŁOBUZERKA WZRASTA ZASTRASZAJĄCO. — BEZKARNOŚĆ WYBRYKÓW SZOFERSKICH.

(Korespondencja własna).

Poznań, 17 sierpnia

Zamknięcie Międz. Wystawy Komunik. i Turystyki nie wywarło na życiu poznańskim żadnego silniejszego wrażenia. Nie dało się nigdzie słyszeć tego utyskiwania, tego nawet żalu, z jakim żegnaliśmy zeszłoroczną sympatyczną „Pewukę“, która w ciągu 5 miesięcy swe go życia złożyła przywiązać do siebie nie tylko mieszkańców Poznania, ale i przybywających z najdalejszych nawet okolic kraju. Obecne zlikwidowanie imprezy wystawowej nie więcej zaważyło na ruchu w rozmowach, i wreszcie w odgłosach prasy, jak coroczne zamknięcie Targów poznańskich. Niema też żadnych prawie wesołych plotek, anegdot i „kawałów“, od których roło się na Pewuce, co znako micie ją popularyzowało.

W więzieniu poznańskim wybuchł bunt. Rzekomo na tle złego odżywiania, — faktycznie zaś na skutek zgromadzenia w jednej z sal całego szeregu „asów“ zbrodni czości, chuligaństwa i do ostatnich granic doprowadzonego rozwdrzenia. Po raz już setny, jeżeli nie tysięczny, stwierdzono przy tej sposobności, że więzienia nasze, gromadzące pod jednym dachem zarówno skończonych przestępców, jak i początkujących lub nawet przypadkowych, są fachową akademją przestępczości dla tych ostatnich kategorii. — że potrzebna tu jest bardzo gruntowna, a doskonałej znajomości duszy ludzkiej oparta reforma, w której przede wszystkim należałoby uwzględnić w najszerszych granicach opiekę duchową

znajomości, do niełatwa cichem i spokojnem, coraz częściej dać się zauważyć wybryki łobuzerstwa ulicznego, które szczególnie upodobało sobie plantacje miejskie i podmiejską dzielnicę ogrodowo-willową Sołacz. Niema prawie dnia aby kronika policyjna nie zanotowała tu lub gdzieindziej kilku wypadków grabieży, porańczenia, nieraz gwałtów, nawet i pobicia. Bandy wyrostków, atakujące przechodniów wyuzdanymi wyzwiskami, rzucające i gwiżdzące, należą do dziennych zjawisk, gdy tylko ściemniać się zaczyna.

Na porządku dziennym są także wypadki samochodowe, gdzie w 90 proc. bodaj przyczyną był szofer w nietrzeźwym stanie. W większej części wypadków wybryki szoferskie pozostają bezkarne, gdyż albo szofer zemknie, albo też nietrzeźwy stan uznany zostanie jako okoliczność łagodząca. Był np. wypadek, że motocyklista najechał na profesorową D., i spowodował silne potłuczenie tej ostatniej. Policja spięsała protokół, poczem w jakieś kilka tygodni pani D. otrzymała z prokuratury, zawiadomienie, że jest to sprawa prywatna, którą winna dochodzić w drodze skargi swej własnej.

A jednak chyba są sposoby na zapobieżenie tego rodzaju wypadkom? Gdyby np., ogłoszono przepisy, że samo pozostawianie przy kierownicy szofera w stanie, chociażby trochę nietrzeźwym, jest karygodne i pociągające za sobą odbicie prawa jazdy na czas dłuższy lub krótszy oraz wysokie grzywny — gdyby recydywiści karani byli więzieniem, to ponad wszelką wątpliwość liczba niebezpiecznych wy-

KATASTROFALNY STAN GOSPODARSTW ROLNYCH

Bydgoszcz, 17 sierpnia.

Pomorze odczuło w sposób szczególnie dotkliwy obecny kryzys rolniczy.

Trzeba bowiem pamiętać, że 75 proc. mieszkańców Pomorza stanowi ludność wiejska. Gleba jest tam naogół licha, zwłaszcza w powiatach kaszubskim i tucholskim, gdzie jakość ziemi jest najgorsza z pośród obszarów całej Polski. Poza tem, w porównaniu np. z Polską centralną, Pomorze posiada o 3 — 4 tygodni krótszy okres wegetacyjny. Pomimo tych ujemnych warunków naturalnych, rolnictwo Pomorza, skutkiem intensywniej pracy maszynowej i nawozowej osiąga zbiory przeciętnie o 50 procent wyższe, aniżeli rolnictwo b. Kongresówki. Wysokość plonów jest uzależniona od wkładów, które znacznie podwyższają koszt produkcji.

Jak wiadomo, relacja kosztów produkcji przesunęła się w ostatnich latach na niekorzyść rentowności rolnej — i dlatego czysta dochodowość warsztatów rolniczych na Pomorzu spada katastrofalnie.

W związku z brakiem dostatecznych dochodów bieżących, oraz z przyzwyczajeniem do intensywniej gospodarki wzrasta na Pomorzu z roku na rok obdłużenie warsztatów rolnych, przyczem wysoka stopa procentowa i krótkoterminowość używanych kredytów stanowi ciężar dla rolnika nadmierny. Dodać tu należy, że Pomorze posiada najdroższą robociznę i że rolnictwo pomorskie obciążone jest specjalnymi świadczeniami socjalnymi.

Złe warunki rolnictwa pomorskiego są pogłębione przez wymiar podatków, oparty na wysokich zbiorach tamtejszych, a nie na faktycznej rentowności. Ten stan rzeczy pociąga za sobą rozgorczenie wśród pomorskich rolników, którzy odczuwają to traktowanie wymiarowe jako niezasłużoną niesprawiedliwość.

Z cyfr wymiarowych wynika, że najgorszy powiat chojnicki zdaniem władz podatkowych posiada dochodowość dwukrotnie wyższą, aniżeli okręgi lubelski, krakowski, lwowski i kielecki.

Wychodząc z założenia, że nie wolno dopuścić do zmniejszenia intensywności gospodarki rolnej na Pomorzu, gdyż wówczas po niedługim czasie rezultaty w planach okazałyby się katastrofalne, miejscowe sfery rolnicze wysunęły następujące postulaty:

1) Przyznanie ulg taryfowych, które umożliwiłyby prowadzenie intensywniej gospodarki przy mniejszych kosztach ubocznych, 2) rewizji polityki podatkowej i przyjęcia pod uwagę nie surowego bilansu, ale czystego dochodu.

Spełnienie tych postulatów jest koniecznością, dyktowaną nie tylko względami gospodarczymi.

Sprawa ta zespala się bowiem z zagadnieniem daleko głębszem.

Chodzi bowiem o jaknajsilniejsze zespolenie Pomorza z macierzą. Zespolenie to będzie możliwe, gdy 75 proc. wiejskiej ludno-

ści tamtejszej w zarządzeniach władz podatkowych odczuje istotne zrozumienie jej sytuacji i potrzeb.

P. P.

WOJ. WILEŃSKIE

WILNO.

O giełdę zbożowo-towarową. — W dniu 13 sierpnia r. b. w lokalu Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rolniczych odbyła się konferencja w sprawie opracowywanego statutu przyszłej Giełdy Zbożowo-Towarowej w Wilnie.

Konferencja uznała za konieczne spowodować w projekcie statutu zmiany:

1) art. 4 w tym sensie że członkami Giełdy mogą być osoby fizyczne i prawne, prowadzące wymagane przez prawo księgi handlowe oraz, że do Giełdy mogą należeć spółdzielnie, zrzeszone w Związkach Rewizyjnych przewidzianych ustawą o spółdzielniach.

2) art. 39: Rada Giełdowa winna składać się z 15 członków i 5 zastępców, wybranych z 5 list, przedstawionych przez grupy zawodowe członków Giełdy.

Następnie na konferencji uchwalono zwrócić się do Izby Przemysłowo-Handlowej w Wilnie o powołanie do Komisji, opracowującej statut Giełdy, 3 przedstawicieli reprezentujących:

Wileńskie T-wo Organizacji i Kółek Rolniczych; Związek Spółdzielni Polskich Oddział w Wilnie oraz Związek Rewizyjny Spółdzielni Rolniczych Okręg Wileński.

Napad na szostę oszmiańską. — Dnia 14 b. m. o godz. 18-ej na powracających z targów z Oszmiany do Hołszan mieszkańców tegoż miasteczka Zyskindów Szmula, Pinchusa i Icka na 5 km. od Oszmiany dokonano napadu. Z lasu wypadł bandyta z rewolwerem, zatrzymał jadących furmanką i zażądał pieniędzy.

Otrzymałszy od Icka Zyskinda 5 złotych bandyta zaczął szukać pieniędzy u Szmula. W tej chwili Icek zaskoczył z tyłu napastnika i usiłował odebrać mu rewolwer. W czasie szamotaniasz bandyta strzelił 2-krotnie raniąc ciężko Szmulę Zyskinda. Nadjechały inne furmanki z Oszmiany. Rabusia zatrzymano.

Jest to Piotr Sadowski lat 24, urodzony na Litwie. Przekroczył granicę z Litwy do Polski w dniu 16 lipca b. r.

Zastrzelenie komunisty na granicy. — W nocy 16 b. m. na odcinku Domaniewo - Rubieżewicz trzech osobników usiłowało przedostać się do Rosji koło wsi Szczerbkowo lecz zostali zatrzymani przez KOP.

Usiłowali następnie wymknąć się eskortie, jednakże żołnierze kilku strzałami zranili śmiertelnie jednego z uciekających. Okazał się nim Zygmunt Medyński, znany komunistą grający na terenie okręgu przemysłowego łódzkiego, gdzie został zdemaskowany i uciekał do Sowietów w obawie przed aresztowaniem.

Dwaj jego towarzysze zdolali uciec przed pościgiem.

Jaka będzie pogoda?

Według danych państwowego Instytutu meteorologicznego.

Prawdopodobny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Na wschodzie kraju jeszcze ciemno i rankiem przełotne deszcze, poza tem stopniowe roz pogodzenie. Po chłodnej nocy w ciągu dnia ocieplenie słabnąc wiatr, zachodnie.

(wd).

Co słyhać w Warszawie?

PAŃSTWOWY ZAKŁAD BADANIA ŻYWNOSTI

W lipcu Państwowy zakład badania żywności w Warszawie zbadał 544 próby mleka, z których 102 uległy zakwestjonowaniu z powodu zafałszowania, odłuszczenia, rozwodnienia lub nieczystości, 16 prób masła, z których zakwestjonowano 12 wobec zafałszowania tłuszczami rolnymi lub nadmiarem wody czy też smaku. 22 prób śmietany, z których zakwestjonowano 1 z powodu b. małej zawartości tłuszczu, 39 — tłuszczów jadalnych, z których zakwestjonowano również 1, gdyż wbrew rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej próba ta nie zawierała oleju sezamowego, jako środka ułatwiającego rozpoznanie tego tłuszczu, 47 — mięsa, wędlin i wyrobów masarskich, z których zakwestjonowano 15 z powodu stwierdzenia węgłów lub daleko posuniętego rozkładu.

Nadto zbadało 444 próby całego szeregu innych artykułów, z których zakwestjonowano 212 z powodu zafałszowania, wreszcie zbadało 20 przedmiotów użytku (noży, widelców, baniek etc.), z których 1 zakwestjonowano.

Dokonano też 602 próby wody, z

których 549 zakwestjonowano, gdyż nie nadawały się do picia ani w stanie surowym, ani po przegotowaniu.

Ogółem w m. lipcu P. Z. B. Z. dokonał 1,734 prób, z których zakwestjonowano 893.

Wpływ z danin publicznych monopolów

w lipcu r. b.

Na podstawie tymczasowych zestawień obrotów kasowych wpływ do Skarbu Państwa z danin publicznych i monopolów ogółem wyniósł 196.362 tys. zł., podczas gdy preliminowano na ten miesiąc ogólne wpływy z tych źródeł na sumę 189.407 tys. zł., a więc wpłynęło więcej ponad preliminarz o 6.955 tys. zł. W lipcu 1929 r. rzeczywiste wpływy z danin publicznych i monopolów wyniosły 220.367 tys. zł., a więc w lipcu r. b. wpływ ich zmniejszył się o 24.005 tys. złotych.

Wpływ z danin publicznych zwyczajnych w lipcu r. b. wyniósł ogółem 144.034 tys. zł., podczas gdy w lipcu 1929 roku — 133.505 tys. zł. Wpływ z danin publicznych nadzwyczajnych — 9.534 tys. zł., podczas gdy w lipcu r. ub. 11.012 tys. zł.

Budowa

pomnika Dowborczyków

Terren pod budowę pomnika Dowborczyków na wybrzeżu Kościuszkowskim, mniej więcej w połowie drogi między mostami Kierbedzia i Ks. Pułiatowskiego, jest już ogrodzony, materiał na cokół zwieziony, figura pomnika odlana. Przystąpiono do niwelacji terenu, na którym stanie pomnik i jego wzmocnienia. Ustawienie pomnika nastąpi w ciągu 2 miesięcy.

Pomnik będzie należał do najokazalszych w Warszawie pod względem wysokości, figura bowiem razem z cokołem, sięgać będzie wysokości 3 pięterowego normalnego domu.

ZAKAZ PRZEDSTAWIEŃ „PRZESTĘPCÓW”

W sobotę popołudniu Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę zakazał przedstawień sztuki Brucknera „Przestępcy” do czasu nowego rozporządzenia.

NA PELCOWIZNIE

Zamknięte targowisko

P. o. starosta grodzkiego Warszawa - Praga p. M. Ciechowski dokonał inspekcji sanitarno - porządkowej na terenie 17 i 18 komisarjatów P. P. Ogółem poddano lustracji około 20 nieruchomości i targowisko miejskie na Pelcowiznie.

Stwierdzono, że najbardziej zaniedbanym domem jest nieruchomość przy ul. Gostawskiej 1. Wydano szereg zarządzeń na miejscu. Opornych wezwano do starostwa w celu wdrożenia postępowania przymusowego, mającego na celu doprowadzenie wspomnianych domów do należytego stanu pod względem sanitarnym.

Nadto władze administracyjne zwróciły się do magistratu ze wskazaniem na konieczność odpowiedniego urządzenia targowiska na Pelcowiznie, gdyż obecnie targowisko stanowi głuź plac, pozbawiony wszelkich urządzeń.

CHOROBY ZAKAŻNE

W lipcu

W lipcu b. r. zarejestrowano w Warszawie 129 przypadków zachorowań na dur brzuszny i 17 zamiejscowych, co stanowi o 195 więcej, niż w czerwcu, 1 tyf. rzekom. (o 1 mniej), 4 — czerwoni (tylko co w ub. miesiącu), 191 — szkarlatyny i 22 zamiejscowe (o 58 więcej), 154 — dyfterytu i 13 zamiejscowych (o 17 mniej), 242 — odry i 2 zamiejscowe (o 209 mniej), 24 — kolikusu (o 1 mniej), 43 — jaglicy i 36 zamiejscowych (o 10 więcej), 114 — róży i 17 zamiejscowych (o 25 więcej), 2 — zimnicy (o 4 mniej), 2 — dretwicy karku i 2 zamiejscowe (o 4 mniej), 8 — zakażenia populogowego i 10 zamiejscowych (o 1 mniej), 7 — pokąsanych przez psów wściekłych (o 4 mniej), wreszcie 108 gruźlicy i 34 zmiejscowych (o 124 więcej).

Wielka Warszawa

Trudności przy rozszerzeniu granic miasta.

W magistracie omawiany jest obecnie projekt rozszerzenia granic Warszawy przez przyłączenie szeregu nowych gruntów pod Wawrem, Biela nami wsią Wolą i t. d. Znaczący finansowi magistratu są przeciwko temu projektowi, gdyż zdaniem ich, rozszerzenie granic miasta poważnie obciąży budżet świadczeniami opieki społecznej dla ludności przyłączonych obszarów.

Wypadki

OFIARY BÓJEK I NAPADÓW. W ub. sobotę i niedzielę — według raportu pogotowia — 27 mężczyzn i 10 kobiet było rannych w czasie rozpraw nożowych, bójek i napadów. Za narzędzia służyły: pięści, noże, łaski, butelki, kamienie, garnki i inne naczynia kuchenne. Terenem bójek i rozpraw były następujące ulice: Łucka, Krochmalna, Mirowska, Podchorążych, Chmielna, Wolska, Czerniakowska, Sławińska, Browarna, Burakowska, Długa, Niska, Leszno, Rybaki, Ogrodowa, Belgijska, Wiśniowa, Dolna, Fabryczna, Żabkowska, Freta, Ciemna, Przechodnia, Mylna, Wołomińska, i Zielna.

PRZEZ PIWNICĘ DO SKLEPU. Gdy wczoraj rano właściciel perfumierii i sklepu materiałów aptecznych Adam Karo, ul. Śliskiej 32 przyszedł do sklepu, stwierdził ślady gospodarki złodziejskiej. Większa część półek, szuflad, gablotek były opróżnione.

Dochodzenie ustaliło, że złodzieje, po wyłamaniu dwoje drzwi okutych blachą żelazną i kłapy prowadzącej z piwnicy do sklepu — włamali się tą drogą, zabierając krajowe i zagraniczne perfumy, pudry, mydła i t. p. Złodzieje musieli wynieść łup w kilku workach. Poszkodowany nie zdążył jeszcze obliczyć strat. Sklep jest ubezpieczony od kradzieży. Na miejscu włamywacze pozostawili 2 łomy żelazne.

ZDERZENIE SAMOCHODU Z DOROŻKĄ. Na ul. Napoleona wprost ul. Sienkiewicza samochód prywatny, prowadzony przez Heralda Langego zderzył się z konną dorożką. Wskutek zderzenia dorożkarz Bronisław Nawejski spadł z koźła na bruk, doznając potłuczenia prawego boku. Pasażerka, lekko ranna w twarz, wraz z 6-letnim dzieckiem, nie czekając na przybycie policjanta, wsiadła do takówki i odjechała, pozostawiając polamaną parasol. Przy dorożce złamany dyszel, koło i błotnik.

Z GŁODU. Na rogu ul. Leszno i Żelaznej zabił nagle 40-letni Stanisław Ciborowski, bezrobotny i bezdomny. Przechodnie przewieźli C. do ambulatorium pogotowia gdzie lekarz stwierdził ogólne wycieńczenie z głodu. Po udzieleniu pomocy Ciborowskiego skierowano do szpitala na Chyście.

Park Paderewskiego

Nowe wejście

Na ukończeniu są roboty mające na celu podniesienie poziomu drogi wjazdowej do parku Paderewskiego od strony ronda. Dotąd nawieziono około 80.000 metrów sześć. ziemi i gruzu w celu podniesienia poziomu jezdnii od 1 do 3,5 metrów. Potrzeba jeszcze 100.000 m. sześć. Ziemia i gruz dowożone są z pobliskich terenów budowlanych z rozbiórki, z wykopywanych fundamentów etc.

Roboty te będą ukończone jeszcze w bieżącym sezonie. Pozostanie tylko ułożenie nawierzchni drogowej oraz wybudowanie nowej bramy i ogrodzenia. Przy robotach zatrudnionych jest 50 robotników z pośród bezrobotnych.

Prawdopodobnie na jesieni nastąpi obsadzenie nowego terenu na przestrzeni około 11.000 metrów kw., który będzie włączony do obszaru parku.

Na omawianym terenie, nabytym, niedawno przez miasto, mieści się ogrodoziny domek, zamieszkały przez 8 rodzin, który w przyszłości będzie musiał być zniesiony.

Ogród zoologiczny

Liczba zwierząt wzrasta

W najbliższym czasie do Ogródn Zoologicznego w Warszawie, dla towarzysztwa znajdującego się tam samca, przybędzie samica psa dingo. Dzięki temu miejski Ogród Zoologiczny będzie drugim w Europie miejscem, poza Berlinem, w którym będzie można oczekiwać rozmnożenia się tego nader rzadkiego psa australijskiego.

Górska kolejka turystyczna w Beskidach

Budowana obecnie przez Ministerstwo Rolnictwa dla eksploatacji lasów kolejka w Beskidach będzie również wykorzystywana dla celów turystycznych. Kolejka o długości 30 kilometrów bieć będzie nad brzegami Czernoszu w pięknej okolicy.

Finansiści amerykańscy w Warszawie

W Warszawie bawią przedstawiciele „National City Bank of New York” pp. H. A. Koelsch i K. W. Banta, którzy przeprowadzili szereg rozmów z przedstawicielami finansjery warszawskiej na temat możliwości inwestycyjnych w Polsce.

TYDZIEŃ POMORZA

Komitet organizacji Tygodnia Pomorza wystąpił do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o odpowiednie zaprogowanie idei polskiego Pomorza w szkolnictwie. W czasie trwania tygodnia od 5 do 12 października urządzone będą we wszystkich szkołach pogadanki. Poza tym komitet nakreśla specjalny film z życia Pomorza.

DZIAŁ OFIAR.

REDAKCJA NASZA PRZYJMUJE OFIARY NA RZECZ KOMITETU UTRWALENIA PAMIĘCI M. J. LUDWIKI IDZKOWSKIEGO.

Radio

Program Polskiego Radja na czwartek dnia 21-go b. m.

STAŁE AUDYCJE: Sygnał czasu 11.58 i 19.58 na wszystkich stacjach. W Warszawie: 13.10 komunikat meteorologiczny, 15.00 kom. gospodarczy.

WARSZAWA: 11.40. Przegl. Prasy Kraj. 12.10—12.35. „O czym wiecie” powinno dobra gospodyni. 12.35—13.00. Konc. gramof. 15.50. Odczyt p. t. „Wielka Sandomierzka do Kazimierza”. 16.15—17.10. Muz. gramof. 17.10. Kom. L. O. P. P. 17.35. „Wśród książek”. 18.00. Koncert solistów. 19.00—19.20. Rozmaitości. 19.20—19.45. Płyty gramof. 20.00—20.15. Prasa Dziennik Radj. 21.15. Godzina czeskiej muz. ludowej. 22.00. Feljton p. t. „Na polskich drogach”. 22.15—22.30. Kom. meteor. 23.00—24.00. Muz. tan.

KRAKÓW: 11.40. Przegląd prasy kraj. 12.10—12.35. Pogadanka. 12.35—13.00. Koncert. 15.50. Odczyt. 16.15—17.35. Koncert gramof. 17.35. Pogadanka dla pań. 18.00. Koncert solistów. 19.00—19.05. Rozmaitości. 19.05—19.20. Recytacje. 19.20—19.45. Odczyt p. t. „Flaubert przed sądem”. 20.00. Prasy dziennik radj. 20.15. Koncert. 22.00—22.15. Feljton. 22.15—22.30. Kom. 22.30—23.00. Koncert. 23.00—24.00. Muzyka. 24.00. Hejnal.

POZNAN: 7.00—7.15. Zegar i wieży ratusz. 18.05—14.0. Koncert. 14.00—14.15. Notowania giełdy pięt. 14.15—14.30. Kom. gospod. roln. 17.20—17.30. Radiografja. 17.30—17.45. Kącik krótkofalowy. 17.45—18.00. „Uśmiechnij się”. 18.00—19.00. Koncert popołud. 19.00—19.15. Nadprogram. 19.15—19.30. Feljton. 19.30—19.50. Odczyt rolniczy. 19.50—20.10. Rolnicza skrzynka radjowa. 20.10—20.30. „Poezja i poeci”. 20.30—21.30. Koncert solistów. 21.30—22.00. Interludjum. 22.00—22.15. Sygnał czasu.

KATOWICE: 12.05—13.00. Koncert. 15.50—16.15. Odczyt. 16.15—16.35. Kom. Polsk. Zw. Zrzesz. Gospod. 16.35—17.35. Koncert. 17.35—18.00. „Ogrodnik śląski”. 18.00—19.00. Koncert z Warszawy. 19.00—19.15. Odcinek powieściowy. 19.15—19.30. Rozmaitości. 19.30. Skrzynka pocztowa. 20.00. „Traviata” — opera. 22.00—22.15. Feljton. 22.15—23.00. Kom. meteor. 23.00—24.00. Muzyka tan.

WILNO: 12.05—12.35. Muzyka gramof. 15.50—16.15. Odczyt turyst. 17.15—17.20. Program dzienny. 17.20—17.35. Kom. Organ. Społecz. 17.35—19.00. Odczyt i konc. z Warszawy. 19.00—19.25. Pogad. radiotechn. 19.25—19.50. „Piosenki do gier dziecięcych”. 19.50—20.00. Program na piątek. 20.00—20.15. Prasy dziennik radj. 20.15—20.30. Odcinek powieściowy. 20.30—22.00. Koncert. 22.00—24.00. Feljton.

LWÓW: 12.05—13.00. Koncert. 17.35. Pogadanka. 18.00. Koncert. 19.00. Rozmaitości. 19.05. Recytacje z Krak. 19.20. D. c. rozmaitości. 20.00. Prasa. dziennik radj. 20.15. Koncert. 22.00. Feljton. 22.15. Kom. 23.00—24.00. Muzyka tan.

ŁÓDŹ: 12.05—13.15. Muzyka z płyt gramof. 13.15—13.20. Program dzien. 15.50—16.15. Odczyt p. t. „Wielka Sandomierzka do Kazimierza”. 16.15—17.10. Muzyka. 17.10—17.25. Kom. L. O. P. P. 17.35—18.00. „Wśród książek”. 18.00—19.00. Koncert solistów. 19.00—19.20. Rozmaitości. 19.20—19.35. Płyty gramof. 19.35—19.50. Kom. Izby Przemysł. Handl. w Łodzi. 19.50—20.00. Kom. szkolny P. A. P. 20.00—20.15. Prasa. Dziennik. 20.15—22.00. Godz. czeskiej muz. ludowej. 22.00—22.15. Feljton. 22.15—24. Kom. meteor.

ZAGRANICZNE: 17.05. Monachjum. „Lohengrin” — opera Wagnera. Transm. z Prinzregententheater. 17.15. Paryż. Transm. koncertu z Konserwatorium Amerykańskiego w Fontainebleau. 19.45. Ryga. Koncert symfoniczny pod dyr. Schneeriga. 20.0. Wiedeń. „Cyryl i Seweryn” — opera Rossiniego. Transm. z teatru „an der Wien”. 20.00. Moskwa. (Komintern). „Eugeniusz Oniegin” — opera Czajkowskiego. 20.10. Berlin. Odczyt dr. a. Hansa Bredowa: „O Radio”. 20.40. Kłobuck. Recepta skrzypcowy Bronisława Gimpła. 20.40. Mediolan. „Luiza Miller” — opera Verdiego. 20.40. Berlin. „Sztuka letnia dla radia” — słuchowisko Alfreda Ottona Palitscha. 21.00. Paryż. „Le Paquebot Tenacity” — sztuka Charles Vildraca. 21.00.

CENY OGŁOSZEŃ Za wysokość 1 milim. lub na jego miejsce (tabeli 5-spalowy „Nadzwyczaj” przed tekstem — 60 gr.; „W tekście” — 80 gr.; za tekstem — 60 gr.; „Komunikaty (wzmianki) 2.00 zł.; „Neurologia” — do 100 mm. 15 gr.; od 100 do 200 mm. 30 gr.; ponad 200 mm. 60 gr.; „Drobne” — za wyraz 20 gr.; dla poszukujących pracy — za wyraz 10 gr. Uwaga: ogłoszenia fantastyczne (akcyjne) i tabelaryczne (bilansowe) o 25 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Ogłoszenia przyjmują się tylko za gotówką i od cen powyższych żadnych ustępstw nie udziela się.

Redaktor naczelny: Dr. Julian KOŁOMYJSKI. Red. odpowiedzialny: WACŁAW GRABOWSKI. Wydawca: DOM PRASY KATOLICKIEJ, sp. z o. o.

Drukarnia „Dom Prasy Katolickiej”, Krak. Prasa. 21.